

بسم اللہ الرحمن الرحیم

داغ ماتم

(جلد چہارم)

نوحہ جات 2000 عیسوی

معجزات قلم

شہزادہ فصیح البیان

السید محمد جعفر الزمان نقوی البخاری

مصنف کا نام : مخدوم السید محمد جعفر الزمان نقوی البخاری

کتاب : داغِ ماتم جلد چہارم

مرتب : مہتاب اذفر

تکنیکی معاونین : علی رضا، بلال حسین

سنہ اشاعت : 2012ء

تعداد : 1000

ایڈیشن : اول

پرنٹرز : فدرک پرنٹنگ پریس لاہور

پبلشرز : القائم ویلفیئر ٹرسٹ (رجسٹرڈ) کراچی

کمرہ نمبر 11 اے اینڈ کے چیمبر 14 ویسٹ اینڈ و ہارف روڈ

کراچی نمبر 2 پوسٹ کوڈ 74000 پاکستان

فون نمبر : 021-3220537, 32311979, 32311482

Email-klbehaidar@yahoo.com

ملنے کا پتہ : المنظرین پبلیکیشن جن شاہ ضلع یہ

فون نمبر : 0606460259

ویب سائٹ : www.Khrooj.com

www.jammanshah.com

Email.jammanshah@gmail.com

ISBN-969-8809-

هو السبوح القدوس اللرب الملائكة و الروح هو البديع الانوار والارواح
يا مولا كريم عجل الله فرجك و صلوات الله عليك

انتساب

اُس محسن اعظم صلوٰۃ اللہ علیہ کے نام کہ جنہوں نے اپنے بے
پایاں اور بے کراں کرم سے ہم سب کو عزاداری اور
نوح خوانی برائے دعائے تعجیل فرج آل محمد علیہم الصلوٰۃ والسلام کا
شعور عطا فرمایا

جمعہ نقوی

﴿یا مولا کریم﴾

عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَكَ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ

فہرست

نمبر شمار..... موضوع..... مطلع..... صفحہ نمبر

- 1..... تیاری از مدینہ، وداع شہزادہ علی اکبر علیہ الصلوٰۃ والسلام
دل نازک ہوندائے بھینیں دادل اکبر ویر تروڑیندا نہیں
- 3..... تیاری از مدینہ، وداع شہزادہ علی اکبر علیہ الصلوٰۃ والسلام
میڈے ویر ڈتن میکوں ڈکھتھنے میں اکبر اے سمجھیاں
- 5..... تیاری از مدینہ، وداع شہزادہ علی اکبر علیہ الصلوٰۃ والسلام
میڈا ویر اکبر میڈا دل چاہندا ئے نہ میکوں ویر بھلا چھوڑیں
- 7..... تیاری از مدینہ، وداع شہزادہ علی اکبر علیہ الصلوٰۃ والسلام
میں اے نہیں آہدی چن اکبر میکوں شادی وِچ سڈوانویں
- 9..... تیاری از مدینہ
تہاکوں نانا آخری واری ہے آج ملن آیا پردیسی
- 11..... تیاری از مدینہ
سجاد پھوپھی کوں محل دوپیا آپ ہے گھن کے ویندا

7..... تیاری از مدینہ 13

میڈاغازی سفر تے پے ٹردن ڈوہیں بھین بھرا تہا ڈی آس اتے

8..... بیڑا پاک 15

عبّاس کوں آکھیا پاک امری ٹوریں ادب دے نال ایں بیڑے کوں

9..... بیڑا پاک 17

آل نبی دابیر اویندا پیاے سفر تے

10..... جناب امیر مسلم علیہ الصلوٰۃ والسلام 19

ہے عید دا ڈینہ ساڈا ماسائیں ہے دل گھبرایا گلہ ہے کیا

11..... شب عاشور 21

پیاں فوجاں آندین ہر پاسوں توں وی کوئی سنگتی سڈواویرن

12..... جناب عون و محمد علیہ الصلوٰۃ والسلام 23

میڈی جوڑی لتھی ہے دُور بہوں میڈے لعل نہ چانوں جاویرن

13..... شہزادہ علیٰ اصغر علیہ الصلوٰۃ والسلام 25

میڈا اصغر نام شہیداں وچ ہی حسرت نال لکھایا

14..... شہزادہ علیٰ اصغر علیہ الصلوٰۃ والسلام 27

اصغر گوں چا کے معصومہ ہر خیمہ ول ول ویندی ہے

15..... شہزادہ علیٰ اصغر علیہ الصلوٰۃ والسلام 29

کیا تھی پووے ہا امت جے پانی اصغر گوں پلووے ہا

16..... شہزادہ علیٰ اصغر علیہ الصلوٰۃ والسلام 31

کیوں گھناں اصغر گوں میں اے لعل چانوں اوکھ ہے

17..... شہزادہ علیؑ اصغر علیہ الصلوٰۃ والسلام 33

اُمید بھی اصغر دی میں ہک ڈینہ جوانی ڈیکھساں

18..... شہزادہ علیؑ اصغر علیہ الصلوٰۃ والسلام 35

اصغر ڈسا تھا ڈاجھولا کیویں جھلاناں

19..... شہزادہ علیؑ اصغر علیہ الصلوٰۃ والسلام 37

ہے اے قانون شریعت داپو پتر کوں نہ دفناوے

20..... شہزادہ علیؑ اصغر علیہ الصلوٰۃ والسلام 39

اے کر بلا دی سرزمین کوئی ڈکھ نہ لائیں لعل کوں

21..... شہزادہ علیؑ اصغر علیہ الصلوٰۃ والسلام 41

کمن کی سمت دیکھواک تیرا رہا ہے

22..... شہزادہ علیؑ اکبر علیہ الصلوٰۃ والسلام 42

آڈیکھتوں بابا اکبر دایویں دل محسوس کریندا پئے

23..... شہزادہ علیؑ اکبر علیہ الصلوٰۃ والسلام 44

میڈا دل ٹھر گئے آیا نیں امڑی توں جے لہندی مس چھوا اکبرؑ

24..... شہزادہ علیؑ اکبر علیہ الصلوٰۃ والسلام 46

مس لہندے پتر کوں ٹورڈیون نہیں سوکھا ہوندا ماکیتے

25..... شہزادہ علیؑ اکبر علیہ الصلوٰۃ والسلام 48

آکھے سجاد اکبر گوں توں گل ہوار لائی تاں وَنَج

26..... شہزادہ علیؑ اکبر علیہ الصلوٰۃ والسلام 50

اُنوں اکبرؑ جھکیا کوچ اُتے اُنوں روح کونین دی ہل گئی ہے

27.....شہزادہ علی اکبر علیہ الصلوٰۃ والسلام 52

ممتا دامان اکبر بھینیں دی عید اکبر

28.....شہزادہ علی اکبر علیہ الصلوٰۃ والسلام 54

ہے بنری بھین علی اکبر دی سرور داجھولی پائی بیٹھی

29.....شہزادہ علی اکبر علیہ الصلوٰۃ والسلام 56

آڈکھ اکبر دی امڑی سیج اکبر دی سچی گئی ہے

30.....شہزادہ امیر قاسم علیہ الصلوٰۃ والسلام 58

پیٹھیاں تھنپ کے پاک ویرن دامہندی سگناں دی لیندین بھینیں

31.....شہزادہ امیر قاسم علیہ الصلوٰۃ والسلام 60

آکھے کوئی بنرے دیاں پھوپھیاں کوں بنرے کوں سجانوں آنون

32.....شہزادہ امیر قاسم علیہ الصلوٰۃ والسلام 62

جیڑھیاں مانواں کوں خوشیاں پتراں دیاں وچ دنیا دے راس آنون

33.....شہزادہ امیر قاسم علیہ الصلوٰۃ والسلام 64

تہاکوں آج دے ڈینہ میں چن قاسم تہوں سکں داسہرہ پانوناں ہا

34.....شہزادہ امیر قاسم علیہ الصلوٰۃ والسلام 66

کہیں ماکوں سہریاں والے دے اے حال نہڈیکھنے پونون

35.....شہزادہ امیر قاسم علیہ الصلوٰۃ والسلام 68

وطن میڈا اگر ہوندا تاں انجہ ہوندے سنون تیدے

36.....شہزادہ امیر قاسم علیہ الصلوٰۃ والسلام 70

ڈکھاں وچ بنرا بنریاں کوں ایویں کلہا چھوڑوئجیند انہیں

37.....شہزادہ امیر قاسم علیہ الصلوٰۃ والسلام 72

انہاں گھوڑیاں دے سنھ صاف کرے کوئی وَنَج کے نال ردادے

38.....شہزادہ امیر قاسم علیہ الصلوٰۃ والسلام 74

قاسم دے خون دے نال تاں پئی نہی سر رنگین کر بندی

39.....شہزادہ امیر قاسم علیہ الصلوٰۃ والسلام 76

آنجنف داسائیں ذراڈکھتاں سہی جیویں قاسم سہرے پاسمہ گئے

40.....شہزادہ امیر قاسم علیہ الصلوٰۃ والسلام 78

اُٹھی ہنر بنر اُتے بکوارتاں اکھیاں کھول

41.....سرکار کردگارِ وفا علیہ الصلوٰۃ والسلام 80

عباس اکبر دی چم ڈاڑھی بیٹھے دل دے درد وینڈیندے ہن

42.....سرکار کردگارِ وفا علیہ الصلوٰۃ والسلام 82

میڈے پھریاں دی ہے آخری شب اے خیمے آل عبادے

43.....سرکار کردگارِ وفا علیہ الصلوٰۃ والسلام 84

آکھے غازی ڈکھ کے سمجھ گیاں آج فیصلے بھین بھرا دے

44.....سرکار کردگارِ وفا علیہ الصلوٰۃ والسلام 86

جے جنگ دی اجازت غازی کوں ہک لمحے کا نر عطا ہوندی

45.....سرکار کردگارِ وفا علیہ الصلوٰۃ والسلام 88

سبّا داسر پا جھولی وچ بیٹھے غازی نیرو پیندے ہن

46.....سرکار کردگارِ وفا علیہ الصلوٰۃ والسلام 90

جیڈھا آسرا سین دی دھی دابا چپ کر کے زین توں لہہ گیا ہے

92

47..... سرکارِ گردگارِ وفا علیہ الصلوٰۃ والسلام

غازی کی لاش پر جب شبیرؑ کے روئے

93

48..... سرکارِ گردگارِ وفا علیہ الصلوٰۃ والسلام

پنی سامنے لاش ہے غازی دی کل سینیںؑ خاک روا کے

95

49..... سرکارِ گردگارِ وفا علیہ الصلوٰۃ والسلام

عباسؑ با وفا..... عباسؑ با وفا

96

50..... شب عاشور

آکھے رات ڈاھویں دی عونؑ دی مامتاں امت کری مجبورے

98

51..... شب عاشور

آؤ بھینیں آخری رات اساں سوہنڑیں ترتیب بڑا کے

100

52..... شب عاشور

ڈاھویں دی رات اتھا ہیں رُک وَنج ساکوں در دھیندا ڈیکھتاں سہی

102

53..... شب عاشور

آکھے رات ڈاھویں دی سینؑ دی دھی ذراوچہ خیمے دے آغازیؑ

104

54..... شب عاشور

آؤ بھینیں اساں منگوں اے دعانہ ساکنوں ویر جدا ہووے

106

55..... شب عاشور

نپ دامن ویر داسینؑ آکھے میڈا پاک بھراتوں باہرنہ وَنج

108

56..... جناب مولا کریم کر بلا علیہ الصلوٰۃ والسلام

میڈے پتر بھرا قربان تھنیں میکوں کہیں نہیں آپر چایا

57..... جناب مولا کریم کر بلا علیہ الصلوٰۃ والسلام 110

میں زین اُتے نہی بہہ سنگد امیڈی مدکوں غازی آونج

58..... شام غربیاں 112

هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا

59..... شہادت عظمیٰ 114

مظلوم دا آخری سجدہ ہے دل چاہندائے ڈیکھن آنواں

60..... شہادت عظمیٰ 116

ظالم کوں کوئی تاں روکے ایں ظلم ایں جفتاں

61..... شہادت عظمیٰ 118

جبرٹھی بھین دے سامنے دیر اُتے ہووے ظلم پیا کوئی تھیدا

62..... جناب مولا کریم کر بلا علیہ الصلوٰۃ والسلام 120

حسین دنیا میں چرچا ہے کو بہ کو تیرا

63..... وداع خیام 122

مظلوم ٹریاں سین میڈی سڈ بھر جائیاں کوں فرمایا

64..... شام غربیاں 124

خیمہ وی ہے ٹھرد پیا ہم چا نوناں بیمار کوں

65..... شام غربیاں 126

آج غازی بہوں مصروف ہاں میں بہوں درد نبھیدی ودیاں

66..... وداع مقتل 128

بھینیں دی دعا جھل توں میڈ اویرن پردیسی

- 67.....وداعِ مقتل 130
- میڈاویر میں شام پیاں ویندی تہا ڈاگھر وسدا میکوں نہیں بھلناں
- 68.....وداعِ مقتل 132
- ٹرے محلِ جسدِ کوئے دو کیتی دانی اے فریادے
- 69.....چہلمِ پاک 134
- جے آج وی کہیں بازار وچوں لنگھے آ کوئی سیدزادی
- 70.....چہلمِ پاک 136
- توں ملکہ ء تو حید کوں انج نہ کھڑا دربار وچ
- 71.....چہلمِ پاک 138
- آج بھین اصغر دی روندی ہے سر خاک روازندان دے وچ
- 72.....چہلمِ پاک 140
- کمن دھی کوں سر پیو دا ایویں عابدِ لعل ڈیویندا نہیں
- 73.....چہلمِ پاک 142
- دھی معصوم نے اصغر ویر دا ہک پل درد بھلایا نہیں
- 74.....چہلمِ پاک 144
- ہنٹر ڈیوے کیڑا ہاشام انج سجا د کوں دلا سے
- 75.....چہلمِ پاک 146
- کوئی اصغر گوں اطلاع ڈیوے ہوئی بھین سڈیندی ٹر گئی
- 76.....چہلمِ پاک 148
- معصومہ دھی دا تہا کوں ڈیواں کیویں حال غازی

- 150 77 چہلم پاک
توں عیوض اپنی کہیں بھی جفا داکیا ڈیسیں
- 152 78 چہلم پاک
معظمہ سین دی چادر کوں ہے رب دی رضا چمدی
- 154 79 چہلم پاک
تساں حکم چاسنڑ ایاے میں ٹر پئی ہاں پیدل
- 156 80 چہلم پاک
بابے دی مزار تے پاک عابد جڈاں آن کے خیمہ لایا
- 158 81 چہلم پاک
احسان لاتوں غازی سا کوں پچا وطن تے
- 160 82 جوڑی پاک جناب امیر مسلم علیہ الصلوٰۃ والسلام
غازی کوں بھین آکھے توڑے کوئے شام گیاں
- 162 83 چہلم پاک
میکوں ڈے ویرن لچپال میں اکبر مگندی ہاں
- 164 84 چہلم پاک
میڈ اسرتاج ہنڑ میں وطن تے کیوں جانواں بغیر اکبر دے
- 166 85 چہلم پاک
ہے ما اکبر دی بچوے دی انجرت بے کوں گل لائی بیٹھی
- 168 86 چہلم پاک
دشت کر بلاؤس توں میڈ اماہ لتا کن گئے

170چہلم پاک 87

میڈا ویر ہنڑوٹن تے آلِ عبا نہیں ویندی

172چہلم پاک 88

امیڈا ویر ڈے قبر دی جاہ میگوں نہیں کیوں جو رہیا میڈا پیکا گھر

174چہلم پاک 89

گھر خالی ڈیکھ کے پاک عابد و دارت دے نیروہا وے

176چہلم پاک 90

دستار یتیمی بدھ کے جاں آیا گھر وِچ وارث پگ دا

178چہلم پاک 91

آ کھن اُم العباس ہی کن گیا حسینؑ

180چہلم پاک 92

آ کھے ما قاسم دی پاک حسنؑ میں سِروِچ خاک روا کے

182جناب امیر المومنین علیہ الصلوٰۃ والسلام 93

میڈا غازی ویر کر پر دہ محراب وچوں وِچ چیسساں

184جناب امیر المومنین علیہ الصلوٰۃ والسلام 94

کوئی آ کھے میڈے بھائیاں کوں وِچ درتوں لوگ ہٹانوں

186ملکہ عودو جہاں صلوٰۃ اللہ علیہا 95

ہتی محسنؑ دی جھولی وِچ جڈاں امت نے ظلم وسایا ہا

188ملکہ عودو جہاں صلوٰۃ اللہ علیہا 96

آ کھے فدک دی مالک سینؑ میڈا اتساں رات کوں میت چوا ہے

97..... جناب شریکۃ الحسین سین پاک علیہ الصلوٰۃ والسلام 190

آبدائے زمانہ نبیؐ بھائیوال ہے بھرا دی

98..... مولا امام سید الساجدین علیہ الصلوٰۃ والسلام 192

غیور مزاج عابد غیرت دا خدا عابد

99..... مولا امام سید الساجدین علیہ الصلوٰۃ والسلام 194

غازی دے وانگ حیدر غیرت توں پر جگر ہا

100..... مولا امام سید الساجدین علیہ الصلوٰۃ والسلام 196

کیویں کیتن غیرت عابد دی اے سفر گوارا چپ کر کے

101..... جناب امام موسیٰ کاظم علیہ الصلوٰۃ والسلام 198

لگے خر جیڑھیاں دھیاں کوں گیا قید راج ٹر بابائے

102..... جناب امام محمد تقی علیہ الصلوٰۃ والسلام 200

تھاڈی ایں شہادت دا کیویں درد چکیساں میں

103..... جناب امام محمد تقی علیہ الصلوٰۃ والسلام 202

تا بوقت آج ڈاھویں آقا دا گھر پاک دو بچڑے چائی آندن

.....☆.....

یا مولا کریمؐ

نوحہ پاک

دل نازک ہوندائے بھینیں دا دل اکبرؑ ویر تر ویندا نہیں
ہے بھین کوں بہوں اُمید ہوندی اتنا بے غرض تھیویندا نہیں

جیڑھی حصے دی ہووے بھین اکبرؑ اوتاں ڈھیر اُمیداں رکھدی ہے
اوندیاں اُمیداں دے گلشن کوں پل وچ پامال کریندا نہیں

میکوں ہئی اُمید جو چن ویرن تساں نال ڈکھی کوں گھن ویسو
تھاڈا کند کر کے انجہ ٹر پونون برداش ڈکھی توں تھیندا نہیں

تھاڈی شادی دیاں ہامی سئے منتاں جیڑھیاں پوریاں کرنیاں ہن اُجڑی
بک منت وی پوری کرن دا ہنڑ میکوں ماحول ڈسیندا نہیں

مکیوں نال تساں جے گھن ویندے دُکھ گھٹ ویندے میں اُجڑی دے
تساں جائز دے ہو بیمار ہاں میں اے ہجر دا بار چویندا نہیں

جعفرؑ دی دعا منظور ہووے وس پونون بھین بھرا جگ تے
بدلے دے کیتے حسنؑ دا چن! چا اتنا وقت لویندا نہیں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

میڈے ویر ڈتن میکیوں ڈکھ تحفہ میں اکبر اے سمجھیاں
انہاں ڈکھاں دے میں کل صدے تہاڈا تحفہ سمجھ کے چیاں

ہن سکھاں کوھوں ڈکھ چنگے جیڑھے ساتھ ڈکھی دا ڈین
میں ہک ہک ڈکھ کوں گل لا کے ڈینہ زندگی دے گزریاں

ہوندے زندگی دے سکھ بے غرضے جیڑھے نال تیڈے ہن ٹر پئے
تہاڈے نال وفا کرن اے کل سکھ ہر کہیں توں دعا کرویاں

ہوندائے بخت دا موسم ڈھلدی چھاں جیندا کوئی اعتبار نہیں ہوندا
ہے درد دی دُھپ جیڑھی نہیں ڈھلدی ایں دُھپ تے عمر نبھیاں

جڈاں شادی تھیوے کربل وِچ توڑے قاصد بھیج ڈیوا ہے
میں اوں تاریخ تے گھر دے وِچ کئی سنوں ضرور کریاں

جڈاں آسی جعفر دا وارث تھیں سگن تھیں دوبارہ
میں شادی دیاں کل رسماں کوں اوں ڈینہ اکبر دھریاں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

میڈا ویر اکبر میڈا دل چاہندائے نہ میگوں ویر بھلا چھوڑیں
جداں شادی ہووی کر بل وچ میڈو ہک کانڈھا لکھوا چھوڑیں

نہ فکر کراہے بھین ڈکی تھیںسی آن شریک نہ شادی وچ
اے وی لکھ سمجھیاں کانڈھیاں وچ ایس بھین دا نام لکھا چھوڑیں

تھاڈی سکی والدہ دے اکبر میں احساسات سمجھدی ہاں
کئی رسماں سکی امڑی توں ، میڈا ویر ادا کروا چھوڑیں

جہاں ہنڑ تائیں پتر وی نہیں سڈیا، سڈاماں اوں ڈینہ آن ملیں
ہنے ما سڈوانون دی حسرت ایہا حسرت ویر مٹا چھوڑیں

جڈاں اماں سڈیسو آ کھسن او میڈا اکبر بولن آج سکھیائے
بس وانگوں کمسن بالاں دے خود گل امڑی کوں لا چھوڑیں

میڈے ہجر مکانون جلد آوے ہنڑ جعفر دا سائیں دنیا تے
توں سکناں ویلے پھوپھیاں توں کروا چن ویر دعا چھوڑیں

آمین یا رب العالمین
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفُ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

میں اے نہیں آہدی چن اکبرؑ میکوں شادی وِچ سڈوانویں
کیا ہویا میں نہ ہوساں
توڑے کئی دل ڈیکھ کے ٹھر ویسن توں سکُن دا سہرہ پانویں

ہر رسم ادا ہوئی شادی دی میڈی آس تاں پوری ہوئی
جڈاں پھوپھیاں آکھن خوش ہو کے چا سہرہ ویر بدھانویں
کیا ہویا میں نہ ہوساں

اُمید ہے پلوں بدھن ویلے تہاکوں یاد اے بھین تاں آسی
نہ سکناں ویلے چن اکبرؑ میڈی یاد اچ نیر وہانویں
کیا ہویا میں نہ ہوساں

میڈے پلوں بدھن دا چن ویرن حق صرف ہے میڈا بنڑدا
 معصومہ بھین توں اُتھ بے شک پلوں اکبر ویر بدھانویں
 کیا ہویا میں نہ ہوساں

میڈے واسطے نہیں اے گھٹ خوشیاں تہاڈی شادی تاں ہو ویسی
 میڈے نہ ہونون کوں چن ویرن محسوس نہ توں فرمانویں
 کیا ہویا میں نہ ہوساں

جعفرؑ او بھینؑ ہنڑ وں پووے جیڑھی ہئی اے ویر کوں آہدی
 جڈاں پھوپھیاں آکھنی چن ویرن نہ شادی توں گھبرانویں
 کیا ہویا میں نہ ہوساں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

تہاکوں نانّا آخری واری ہے اَج ملن آیا پردیسی
میڈے پاروں بھین علی اکبر دی تہاڈا آن چراغ بلیسی

میں شاید واپس نہ آساں آیاں آخری کرن زیارت
ول اللہ جانڑے کیا تھیں جڈاں سفر مسافر ویسی

تہاکوں پارت ڈیون آیا ہاں میں دھی بیمار ڈکھی دی
او منجھی ہوسی بعد میڈے اونکوں کون دلا سے ڈیسی

سن خبر یتیمی دی شاید برداش نہ او کر سنگسی
تساں پیار کرا ہے خود اونکوں نہ تاں رو رو کے ٹر ویسی

تہاڈے پیار تے شفقت دی نانّا اونکوں ڈھیر ضرورت ہوئی
 تہاڈی شفقت وِچ دُکھ زندگی دے ہس کے برداش کریسی

جعفرؑ ہنڑ او مظلومؑ وسے جیڑھا ہئی اے عرض کریندا
 ہنڑ نانّا ساکوں وطن اُتے تہاڈا آخری لعلؑ وِسیسی

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

سجاد پھوپھی کون محمل دو پیا آپ ہے گھن کے ویندا
لکھاں ادباں نال آج چن اکبر وداے پردے آپ جوڑیندا

کر سین زیاارت نانے دی محمل تے سوار آ تھیںسی
تہوں قاسم بھائیاں نال وداے چوگردوں پہرے ڈیندا

توڑے چارے سمت قناتاں ہن ول وی آ مزار نبی دے
خود ویر محمد حنفیہ وداے آپ چراغ بجھیندا

آہدن دیوار تے نہ پوے ساڈی کہیں مستور دا سایا
کیوں جو ہر زائر دیواراں تے ہے آن کے نظر کریندا

کھڑن عون و محمد امڑی دے محمل تے نظر جما کے
رب جانڑے کیوں عباس سخی اے ڈیکھ کے ہے بُڈ ویندا

جعفر ول نونہاں نال وسے اے بی بی ، آج ہے جیدی
محمل تے سوار کریندیں ہوئیں نعلین ہے غازی چیندا

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

میڈا غازی سفر تے پئے ٹردن ڈوہیں بھین بھرا تہاڈی آس اُتے
میڈا لعل پئی ہے پردیس ویندی کل آلِ عبا تہاڈی آس اُتے

میکوں قبر رسول تے ہتھ رکھ ڈے نہ غافل ہوئیں پردے توں
پئی سفر کریندی ہے جنگلاں دے کیوں جو عون دی ماتہاڈی آس اُتے

میں ایں حالات دے وِچ ہرگز اتھوں پاک دھیاں نہ ٹوراں ہا
پئی ونجن ہاں ڈیندی دھیاں کوں سلطانِ وفا تہاڈی آس اُتے

میڈا ڈیکھ کے محل دل کنبدائے میں واقف ہاں انہاں شامیاں توں
تطہیر دے پردہ داراں کوں ہی ٹرن ڈتا تہاڈی آس اُتے

کر وعدہ میڈے نال توں چن کوئی حرف نہ آسی پردے تے
میں جانڑدی ہاں کل سنینیں دی ہے پاک ردا تہاڑی آس اُتے

جعفر ڈیکھے وسدا دھیاں کوں او سین جو رو فرمندی ہئی
عبّاس کھڑی ہاں دھیاں دی ہر فکر مکا تیڈی آس اُتے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

عبّاس کوں آکھیا پاک امڑی ٹوریں ادب دے نال ایں بیڑے کوں
محفوظ رکھیں طوفاناں توں میڈا سوہنڑاں لعل ایں بیڑے کوں

اے پور ہے کل سادانیاں دا ماحول اگوں طوفان دا ہے
تساں زندگی بھر بچوانوناں ہے میڈا چن ہر حال ایں بیڑے کوں

دریا وِچ ظلم دا جوش ہے اُج تہاڈے نال نبی دیاں جائیاں ہن
وِچ سیڑھ دے ٹوریں لعل میڈا بہوں کر کے خیال ایں بیڑے کوں

کربل دے پتن تے ایں بیڑے وِچ خون دی سیڑھ دے ترناں ہے
تہاڈی زندگی دے وِچ نہ آوے عبّاس زوال ایں بیڑے کوں

ساکوں علم ہے شام غریباں دا طوفان بڑا گستاخ ہوئی
 ویسی شام دو گھن چن ویرن دی کلہم بھائیوال ایں بیڑے کوں

جعفرؑ دا وارث جاں آسی درداں دے سفر اے مک ولسن
 گھن وطن تے خوشیاں نال آسی ساڈا بارہواں لعل ایں بیڑے کوں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

آلِ نبیؐ دا بیڑا ویندا پیائے سفر تے
اکبرؑ دی بھین نکھڑی روندی کھڑی ہے در تے

مکے توں ٹریا کونے کجھ پور درد و غم دا
طوفان آیا یکدم ڈکھیاں اُتے ستم دا
تقدیر روندی رہ گئی مسلم دے پاک گھر تے

کربل دے جاں پتن تے بیڑا لگا کنارے
اُٹھیاں ستم دیاں موجاں تھیا بیڑا پارے پارے
ونجھ لایا پاک اکبرؑ ہتھ رکھ کے خود جگر تے

چپواں دے وانگ لڑھ گئے غازی سخی دے بازو
 پکھ چادراں دے لڑھ گئے گھلی شام کوں جیڑھی لو
 سایہ ہا رب دا باقی ہر ہک ڈکھی دے سر تے

جڈاں شام دے پتن تے پہنچا اے پور سارا
 طوفان درد و غم دا ڈسدا نہا کوئی کنارا
 لائے رداہیں دے پکھ سینیں نے کن کپر تے

آلِ نبیٰ دا بیڑا جعفر لگے کنارے
 ابنِ حسن ملاوے کل نکھڑے پردہ دارے
 غازی دی چھاں سدا ہو ہر ہک ڈکھی دے سر تے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

ہے عید دا ڈینہ ساڈا ماما سائیں ہے دل گھبرایا گالھ ہے کیا
کیوں ہنڑ توڑیں ساڈے بابے دا نہیں کوئی خط آیا گالھ ہے کیا

اَج فجر توں ساریاں بھینیں تے احساس یتیمی طاری ہے
ساڈی امڑی جوڑا عید والا نہیں اَج کیوں پایا گالھ ہے کیا

اَج فجر توں بیٹھے روندے ہن کوئی خواب ہے درد انگیز ڈٹھا
او درد بھریا ساکوں خواب امڑی نہیں کچھ وی سنایا گالھ ہے کیا

بیٹھے بیوگی والی شکل بنڑا ہن روندے اپنے خیمے وِچ
مامے عباس وی خود وِچ کے کوئی حال نہیں چایا گالھ ہے کیا

ساڈے سرتے یتیمیاں وانگ تساں ہتھ پھیر کے بیٹھے روندے ہو
ساڈے کیڑھے درد نے سفر دے وِچ ہے تہاکوں رُوایا گالھ ہے کیا

جے ساڈا بابا ٹر گئے ہن ، ساڈے ویرتاں ہوسن کوفے وِچ
تساں کوفے مامے غازی کون نہیں کیوں بھجوا یا گالھ ہے کیا

جعفرؑ اے سمجھ توں باہر ہے کیوں صدیاں توں ویران ہے گھر
خالق کیوں ویڑھا مسلمؑ دا اَج تائیں نہیں وسایا گالھ ہے کیا

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

پیاں فوجاں آندین ہر پاسوں توں وی کوئی سنگتی سڈوا ویرن
تھاڈی فوج دی کیا تعداد ہوسی ، اے بھین کوں آپ ڈسا ویرن

میں سنڑیائے ویرن جنیں ویلے تساں آپ چراغ بجھایا ہے
بہوں ساتھی تھا کوں چھوڑ گئین ، ایں گالھ توں نہ گبھرا ویرن

توڑے ساری دنیا چھوڑ ونجے میڈا غازی جو موجود کھڑائے
اینکوں ویر اجازت ڈیویں چا ہوسی ضامن عون دی ما ویرن

میڈا ویر محمد حنفیہ ہے وطن اُتے اوکوں خط لکھ ڈیو
امید ہے میکوں بچ ویسی ہر سین دی پاک ردا ویرن

تہاڈا مقصد جے مظلومی ہے اساں سارے ظلم اٹھا گھنسون
نہ فکر کریں مستوراں دا توں مقصد توڑ چڑھا ویرن

ساڈا آخری لعل سلامت رہے ، جعفر او بدلے آ گھنسی
ہر ظلم اساں خود سہہ ویسوں کر اونکوں آپ دعا ویرن

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

میڈی جوڑی لتھی ہے دُور بہوں میڈے لعل نہ چانوں جا ویرن
اگے لاشاں چنیدیں تھک پیا ہیں ، کڈھ ساہی خیمے آ ویرن

مہمان ہیں ویرتوں لُحطے دا میڈے کانڑاے وقت غنیمت ہے
توڑے چند گھڑیاں تاں کرم چا کر ہمیشہ دے نال نبھا ویرن

کل میں وی شام دوڑ ویساں ول ملناں ہوسی محشر کوں
کچھ وقت تاں میڈے کولھوں بہہ میڈے کیتے وقت بچا ویرن

اے صدقہ ہن تیڈا چن ویرن ہے شکر جو ہنڑ ہن کم آ گئے
میڈی جوڑی دا دُکھ توں اپنے نہ زخمی جگر کوں لا ویرن

کوئی سمجھ مسافر جوڑی کوں بے قسمت ہوئی دفنا ڈیسی
 رہ وقت گیا ہے بہوں تھوڑا تھی میں توں نہ آپ جدا ویرن

جعفرؑ ایں سینؑ دی جوڑی دیاں ڈیکھے خوشیاں ساری آلؑ عبا
 آکھے ویرکوں سینؑ توں خود سہرہ میڈے ہر ہک لعل کوں پا ویرن

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

تیڈا اصغر نام شہیداں وچ ہی حسرت نال لکھایا
تساں سرخرو کرنائے امڑی کوں اے ممتا دا سرمایا

ہن ہر کہیں پتر جوان ڈتے میڈے کولھ جوان تاں کوئے نہیں
میکوں لعل بھروسہ کھیرتے ہا، میڈا دل تہوں نہیں گھبرایا

اے ٹھیک ہے تیڈا بچپن ہے پر ہمت عین جوانے
میڈی کل اُمید دا ناز اصغر تساں کرنائے کھیر سجایا

میکوں سامنے کل سادائیاں دے تساں سرخرو کرنائے جانی
ایں ڈینہ کیتے تاں لعل ہامی ما بنڑ کے کھیر پلایا

تھاڈی لاش جاں آسی خیمے وچ ایویں میں سمجھیاں اصغر
تساں تھی کے جوان اَج امڑی توں ہے سہرہ آن سجایا

جعفر اے لعل جوان ہووے ڈیکھے امڑی چن دیاں خوشیاں
ڈیکھے عون دی ما معصومہ توں پلوں ہو ایں لعل بدھایا

آمین یا رب العالمین
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

اصغر کوں چا کے معصومہ ہر خیمے ول ول ویندی ہے
ہر ہک مستور توں سین دی دھی ودی پانی طلب کریندی ہے

ہے آہدی پیاسائے ویر میڈا جے ہووے پانی ڈیو میکوں
چا جھولی وچ معصوم دا رخ ہر سین کوں آپ ڈکھیندی ہے

رو آہدی ہے فضل دی امڑی کوں تساں پانی دی تدبیر کرو
میڈا ویر نہ پیاسہ ٹر جاوے ، اے آکھ کے نیر ویندی ہے

ہر کمسن ویر تاں بھین کیتے بچپن دا کھڈاوا ہوندا ہے
منہ چمدی ہے رو کے ویرن دا دل نبھاں تے ہتھ لیندی ہے

رنگ زرد دُ سیندائے کسن دا جڈاں چھک چھک کے ساہ گھندا ہے
منہ دیکھ نہیں سنگدی اصغر دا رُخ پھیر کے بُڈ بُڈ ویندی ہے

جعفر دا وارث ہنڑتاں ایں معصوم دے کل دُکھ مک جانوں
جیرٹھی اَج توڑیں علی اصغر دا ہر پینگھا آن جھولیندی ہے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

کیا تھی پووے ہا امت جے پانی اصغر کوں پلو اوے ہا
ڈو دریا پئے وہندے ہن کیا فرق اُنہاں وِچ آوے ہا

ہک معصوم ہا پیوناں پانی کتنا پانی پی ویندا
ہک گھٹ نال احسان امت دا سین دے چن تے تھی ویندا
ترس کریندے کمسن تے تاں سین دعا فرماوے ہا

ترائے ڈینہ دے پیاسے تے جیکراے تیر دا ظلم نہ تھیوے ہا
جتنا پیاسہ کمسن ہا مسیں شام تائیں او جیوے ہا
پیاس دے صدمے توں چن اصغر دنیا توں ٹر جاوے ہا

کافر ہوندے سامنے جیکر او وی ترس کریندے چا
 ڈیکھ کے بچپن تے معصوم دی پیاس او پانی ڈیندے چا
 جیکر کمسن کہواریں چا خشک زبان ڈکھاوے ہا

کافر جیڈے سنگدل ہوندے بیشک پانی نہ ڈیندے
 امت شقی دے وانگ نہ ہرگز ظلم و ستم تے تل ویندے
 کوئی سنگدل معصوم اُتے نہ ایویں تیر چلاوے ہا

جعفرؑ دا ہنڑ وارث آوے سینؑ دا گھر آباد ہووے
 منگدی ہے سینؑ دعائیں آج وی لعل میڈا اے شاد ہووے
 خالق ہنڑ تاں سینؑ دا ویڑھا خوشیاں نال وساوے ہا

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

کیویں گھناں اصغر کوں میں اے لعل چانوں اُوکھ ہے
میں ماہاں پھٹ ویسی جگر اے ڈکھ پچانوں اُوکھ ہے

ڈہدی کھڑی ہم در اُتوں پانی جیویں پیتا ہے ایں
ہنٹر لعل دے رُخ توں میڈا چادر ہٹانوں اُوکھ ہے

چادر اے خون آلود ہے زخمی ہوسی گل لعل دا
ایں حال وِچ امڑی کیتے ہاں نال لانوں اُوکھ ہے

منہ ایندا ہردم ڈیکھ کے پہلے ودی جیندی ہامی
ہنٹر گھن کے ایں معصوم کوں لوری سنانوں اُوکھ ہے

کسن تڑپدا میں ڈٹھائے سرتاج کوں روند اڈٹھم
ہنٹر لاش گھن پینگھے دے وِچ وَنَج کے سمہانون اُوکھ ہے

جعفرؑ اے بی بی وس پوے آہدی ہئی جو سرتاج کوں
پینگھا ایندا وطنائ اُتے وَنَج کے ڈکھانون اُوکھ ہے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

اُمید ہئی اصغر دی میں ہک ڈینہ جوانی ڈیکھساں
بنرا کڈاہیں بنڑیا ہویا میں اپنا جانی ڈیکھساں

اے آ کے اپنی بھین توں منکسی سلامی جئیں ویلے
اُمید ہم جو بھین کوں ڈیندا نشانی ڈیکھساں

ناہی خبر بچپن دے وچ حسرت میڈی اے مک ویسی
بابے دے ہتھاں تے ایندی رت دی روانی ڈیکھساں

سَنسَنان تھی پینگھا ویسی ، لوری وی نوحہ بنڑ ویسی
ہم کیا خبر تقدیر دی اے مہربانی ڈیکھساں

چھاں تے نہ بہساں رات ڈینہ روساں میں قسمت کوں سدا
ہونٹاں اُتے جند آ ویسی جس وقت پانی ڈیکھساں

جعفرؑ دا وارث جاں آ سی دنیا بدل ویسی میڈی
جیساں میں ہک ایں آس تے رُت اوسہانی ڈیکھساں

آمین یا رب العالمین
الْحَمْدُ لِلّٰہِ وَ شُکْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللّٰہُ فَرَجَہُ الشَّرِیف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

اصغر ڈسا تھا ڈا جھولا کیویں جھلاناں
 جھولا تیدا جھلاناں یا آنسو بہہ وہاناں

لوری تاں ہے سنڑیندی جیکر سمہاناں ہو
 تہاکوں نندر تاں ہے آگئی لوری کیویں سناناں

لیکن ایں نندر دی کوئی میکوں سمجھ نہیں آندی
 ایں رنگ دے نال تاں نہیں چن کوں سمہیندیاں ماناں

منہ توں ہٹا کے چادر چہرہ کھڑی ہاں ڈہدی
 رو رو کے ہاں سوچیندی میں ویر کوں جگاناں

او کے جہیاں ہا پانی امت جیڑھا پلایائے
گل توں ہے خون جاری کیکوں میں اے ڈکھانواں

جعفرؑ وسے او بی بی ہئی آہدی جیڑھی چن کوں
اکھیاں توں کھول اصغرؑ، میں ہاں دے نال لانواں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الْإِيمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفُ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

ہے اے قانون شریعت دا پیو پتر کوں نہ دغاوے
چا اصغر کوں مظلوم بیٹھا چپ کر کے نیر وھاوے

ہنڑ دفن ہے کرنا کمسن کوں ہے لازم قبر بنڑانون
ہر پاسے ڈھدن روندیں ہوئیں متاں کوئی امداد کوں آوے

تلوار کوں آہدن قبر بنڑا ، دغا نوناں ہم اصغر کوں
نہیں کوئی وی ڈسدا باجھ تیتھے جیڑھا آج امداد کراوے

بنڑ قبرتاں گئی ہے کمسن دی ، لیکن ہے شریعت آہدی
کوئی پیو وی اپنے پتر کوں نہ وچ قبر دے آپ لھاوے

ہے روندنا شریعت دا بانی وِچ قبر دے پتر سمہا کے
معصوم دی قبر دو کنڈ کر کے بیٹھا خاک سید خود پاوے

جعفر ہنڑ ایں معصوم دے خود گھنے بدلے لعل حسن دا
ملن اے جیہاں خوشیاں ایں گھر کوں ڈکھ صدیاں دا بھل جاوے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ الشُّكْرُ لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفُ

یا مولاکریم

نوحہ پاک

اے کربلا دی سر زمیں کوئی ڈکھ نہ لانونیں لعل کون
ما بنڑ کے وِچ آغوش دے ہردم کھڈانویں لعل کون

جسدم سمہیدی ہم اینکوں ہم تھکیاں ڈیندی بیٹھی
عادی ہئی میڈے پیار دا ، تھپ کے سمہانویں لعل کون

لوری بناں سمہندا ناہی ہئی کھیڈا آغوش وِچ
جے بیقرار ہووے کڈاہیں لوری سنانویں لعل کون

ما دے بغیر اے آج تائیں ستا میڈا معصوم نہیں
نکھڑیا ہے اے پہلی دفعہ پل پل رہانویں لعل کون

سنگلاخ ہے میڈی زمیں نازک ہے چن زخمی وی ہے
ودھ کے میڈی آغوش توں راحت ڈیوانویں لعل کوں

جعفرؑ دا وارث اے میڈی حسرت چا خود پوری کریں
میڈیاں اکھیں دے سامنے بنرا بنڑانویں لعل کوں

آمین یا رب العالمین
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

کس کی سمت دیکھو اک تیر آ رہا ہے
معصوم اس ستم پر خود مسکرا رہا ہے

اک ماں کے دل کی دنیا اک دم اُجڑ رہی ہے
ہر ماں کے دل کو ظالم یوں آزما رہا ہے

جھولے کی رونقوں پر اک مردنی ہے چھائی
دنیا سے اس طرح سے معصوم جا رہا ہے

جب تیر کھا کے دیکھا بابا کے رُخ کی جانب
ایسے لگا کہ جیسے ہر دکھ سنا رہا ہے

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللّٰهُ فَرَجَةَ الشَّرِيفِ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

آ ڈیکھ توں بابا اکبر دا ایویں دل محسوس کریندا پئے
میڈا اکبر بولن اَنج سکھیائے
ذرا ڈیکھو میڈے نال کیویں اَنج پیار دے نال بولیندا پئے

میں پہلی واریں زندگی وِچ جھولی وِچ لعل سمہایا ہے
اَنج کمسن پتراں وانگ اینکوں میں وِچ جھولی دے پایا ہے
محسوس تھیندائے میکوں اَنج ایویں اے امڑی پاک سڈیندا پئے
میڈا اکبر بولن اَنج سکھیائے

رہیاں سکدی ایندے ہونٹاں توں توڑے ”ما“ دا لفظ ادا ہووے
جیویں بچ اولاد رکھیندی ہے کہیں شے دا سوالی آ ہووے
اَنج مانواں والی بچ رکھ کے انجہ رُخصت اے طلپیندا پئے
میڈا اکبر بولن اَنج سکھیائے

نہیں سڈیا پتراں وانگ میکوں ایں اپنی کل زندگی اماں
ہامی دل چاہندا سڈاں پتر اینکوں اے میکوں آکھے جی اماں
آج پہلی واریں ہج کر کے انجہ پتر اکبر سڈویندا پئے
میڈا اکبر بولن آج سکھیائے

جڈاں پہلی واریں مانواں کوں ما سونہٹریں پتر سڈیندے ہن
ارمان امڑی سڈوانون دے پل وِچ پورے تھی ویندے ہن
آج پہلی واریں امڑی دی انجہ اکبر سدھر لہیندا پئے
میڈا اکبر بولن آج سکھیائے

جڈاں جعفر حسن دا چن آسی ول سگن دے سہرے پئی اے
رکھ ہتھ قدماں تے امڑی دا جڈاں آن سلام کر لئی اے
ول ایویں نظرسی امڑی کوں ، چن بچڑا پیار کریندا پئے
میڈا اکبر بولن آج سکھیائے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

میڈا دل ٹھر گئے آیائیں امڑی توں جے لہندی مس چموا اکبر
او سکی تہاڈی والدہ ہے ، میں ہاں پالن والی ما اکبر

اوندی آس جو آہی مدتاں دی او پوری تاں چن ہو گئی ہے
تہاکوں جھولی وِچ اُنہاں ما بنڑ کے گھدا ہے کجھ وقت سمہا اکبر

ہر ما دی خواہش ہوندی ہے میں رنج کے پترکوں پیار کراں
آج آخری رات تاں امڑی دی ہیں آیا مونجھ لہا اکبر

میں بچپن توں تہاکوں پیار کیتائے نہیں سک لتھی پر کیتا ہے
رہی ہے سکدی تہاڈی پاک امڑی وِنج رنج کے پیار کرا اکبر

میں خود تیکوں ہاں گھن ویندی میں وی پیار کریندا تاں ڈیکھاں
منہ چمدا ڈیکھ کے دل ٹھاراں ، احسان ڈکھی تے لا اکبر

جعفرؑ ول سینؑ دا نورِ نظر آ منہ چمواوے امڑی توں
کل بھین بھرانواں نال وسے نویں رنگ دے نال ولا اکبرؑ

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

مس لہندے پتر کوں ٹور ڈیون نہیں سوکھا ہوندا ما کیتے
تھاڈی شادی دے میں تاں چن اکبر اجاں نہیں کئی سنون ادا کیتے

تہاکوں ڈیکھ کے جیندی ہے عون دی ماتساں مان ہواپنے بابے دا
تھاڈے ٹرن دا صدمہ میں توں ودھ ہے اکبر بھین بھرا کیتے

دل چاہندائے لکھ لکھ پیار کراں ما بنڑ کے دعائیں لکھ ڈیواں
حالات کوں ڈیکھ کے چن اکبر نمہی لبھدے لفظ دعا کیتے

تساں رکھ کے سرمیڈی جھولی وچ میدان دی رخصت منگدے ہو
انجہ کرن وداع ہے بہوں اوکھا میں بیکس دی ممتا کیتے

میں تہاڑے شباب کوں چن اکبر کیویں سوپ ڈیواں تلواراں کوں
تلی خنجر دے جگر کوں رکھ ڈیواں ، ہوی اوکھا ما دکھیا کیتے

آوے جعفر قائم آلِ عبا ، اے سونہڑیں لعل بنڑن بنرے
ول تھیون سگن مسرت دے ، بنڑے عید اے آلِ عبا کیتے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفُ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

آکھے سجاد اکبر کوں توں گل کھوار لائی تاں وَنَج
بھرا شاید نہ دلِ ملسوں اے لہندی مس چمائی تاں وَنَج

شہادت دے کیتے اتنا اُباہلا تاں نہ تھی ویرن
ذرا سینہ چما کے مونجھ عابد دی لہائی تاں وَنَج

گھدن چُن سوکھے کم تساں ، شہید ہونون ہے بہوں سوکھا
میکوں بازار پئے ڈُسدن کمر میڈی بدھائی تاں وَنَج

ہے ڈُکھ پردے دا بہوں اوکھاتے میں بیمار ہاں ویرن
کیویں پردے بچانواں میں ، بھرا بنڑ کے ڈُسائی تاں وَنَج

تساں ٹرسو تاں چن ورن ساڈے خیمے وی ٹھر ویسن
توں پھوپھیاں دے کیجے تدبیر پردے دی بنڑائی تاں وَنَج

وسے جعفر ہنڑ او سید جو رو آہدے ہن اکبر کوں
ہاں میں بیمار پھوپھیاں کوں وطن تے خود پچائی تاں وَنَج

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَشُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

اُنوں اکبر جھکیا کوچ اُتے اِنوں روح کونین دی ہل گئی ہے
اُنوں ضرب لگی ہے اکبر کوں اِنوں تیغ ہر جگر تے چل گئی ہے

ہے ظالم چھپ کے وار کیتا اُنوں جھنڈیائے عمامہ اکبر دا
اُنوں ہر ہک سین دی خیمے وچ سر پاک توں چادر ڈھل گئی ہے

اُنوں گھوڑا بجھدائے خیمیاں دو اِنوں حالت ہے اے پھوپھیاں دی
ہر سین قنات دے در توں خود کئی واریں تھی کے دل گئی ہے

تھئے سینہ زخمی اکبر دا ، اِنوں خیمے وچ ہر جگر اُتے
ادرکنی دی آواز اوندی ، وہہ بنڑ برچی دا پھل گئی ہے

ہن پندراں قدم قنات کنوں ہے چھوڑی زین علی اکبر نے
انوں عون دی ماہی جھڑن لگی خود فضہ آن کے جھل گئی ہے

خالق ایں لعل دے صدقے وچ چا بھیج توں جعفر دا وارث
روندیں کونین دی ملکہ کوں ہک ہور صدی وی ڈھل گئی ہے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ الشُّكْرُ لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفُ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

ممتا دا مان اکبر بھینیں دی عید اکبر
بابے دے کیتے ابدی سکھ دی نوید اکبر

مانواں اکھیں دے ڈھدیں مس لہندا ٹردا ڈیکھن
صدمہ کوئی نہیں ہوندا ایں توں شدید اکبر

حسرت ہئی تیکوں ہک ڈینہ سہرہ سگن دا پیساں
میں ڈیکھ وی سنگی نہیں ، روز سعید اکبر

بابے تیڈے دی ڈاڑھی ، میڈا سر سفید تھی گئے
ساڈیاں ضعیفیاں تے ذرا کر توں دید اکبر

ہاوی ٹردے ویلے سڈیا ، ہنٹر ول وی امڑی سڈ چا
 قرآن ڈسیندائے زندہ ہوندن شہید اکبر

جعفرؑ وسے او بی بی ہئی لعل کوں جو آہدی
 ہک پل دے وچ کیوں بھل گئیں وعدے وعید اکبرؑ

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفُ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

ہے بنری بھین علی اکبر دی سر ویر دا جھولی پائی بیٹھی
جیرھی مانگ دے وچ سیندور آہی ہے اوں وچ خاک روائی بیٹھی

مس لہندے ویر دی ریش اطہر تر خون توں ڈس دی ہے ساری
ہے جوڑا سہاگ دا پاک بنی اوں خون دے نال رنگائی بیٹھی

آ پھوپھیاں اٹھیندیاں ہن لیکن نہیں لاش چھوڑیندی ویرن دی
چن ویر دے غم وچ بیوگی دے ہے کل صدمات بھلائی بیٹھی

رو آہدی ہے میکوں ویر اپنا آج بنریاں وانگ سجانوں ڈیو
گھن خون اکبر دے سینے دا ہے مہندی وانگ سجائی بیٹھی

کل پھوپھیاں مانواں روندیاں ہن جیویں بیٹھی سگن کریندی ہے
منگنی دی انگوٹھی ویرن کوں ہے حسرت نال پوائی بیٹھی

جعفرؑ ایں سین دیاں اُمیداں ہنڑ پوریاں ہونون دنیا تے
بدھے پلوں بھین جو لاش تے ہے آج سارے سگن نبھائی بیٹھی

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

آ ڈیکھ اکبر دی امڑی سیج اکبر دی سبھی گئی ہے
سُتائے بڑ سیج تے بنرا ، تے مہندی وی لوی گئی ہے

امت سہرہ پوایاے جو او سبجیا ڈیکھ سینے تے
اوں پھل دی سرخ رنگت توں حنائی سیج تھی گئی ہے

بہوں تھکیا ہویا ہا چن تہوں تاں نندر آ گئی ہس
مگر ہے لعل انجہ سُتا میڈی مک زندگی گئی ہے

تساں ما ہو تہاکوں میں ڈسانواں حال کیا چن دا
ایویں سمجھو میڈی بن وچ کی دولت لٹی گئی ہے

جواناں دی تاں شادی موت دے نال اکثر ہے تھیدی
نہیں لاش اکبر دی انجہ سمجھو جو آ ایندی وری گئی ہے

جڈاں جعفر دا سائیں آسی اینکوں سہرہ ولا پیساں
اوندی اُمید وِچ میکوں نویں مل زندگی گئی ہے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفُ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

پٹھیاں ہتھ نپ کے پاک ویرن دا مہندی سگناں دی لیندین بھینیں
توڑے ماحول نہیں مگر ول وی رسماں پٹھیاں نبھیدین بھینیں

آنسو بنرے دے رُخ تے جاری ہن آنسو بھینیں دے نال وسدے ہن
اے خوشی دے ہن آنسو یا غم دے اے نہ کہیں کوں ڈسیندین بھینیں

آنسو بھی کیا عجیب ہوندے ہن غم ہووے یا خوشی اے لڑھ پوندن
مہندی ویرن کوں لیندین رو کے توڑے آنسو روکیندین بھینیں

آہدین اُج ڈکھاں دے وچ ساکوں ہے خوشی اے منانونی آگئی
ایسے رنگ وچ سنون تاں بھایاں دے جگ تے کیویں کریندین بھینیں

آکھے کوئی وَنچ بنے دیاں پھوپھیاں کوں مہندی لگدی تاں ڈیکھو آچن کوں
 آنسوواں نال جیڑھی لوئی ہاوے پیٹھیاں رو رو سچیندین بھینیں

مہندی کھلدی ہے توڑے ہتھاں تے رنگ مہندی دا ہے لہو رونا
 آکھو جعفر دا سائیں توں جلدی آتہا کوں رو رو سڈیندین بھینیں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

آکھے کوئی بنرے دیاں پھوپھیاں کوں بنرے کوں سجانوں آنون
پئی دیر ہے تھندی سکناں کوں اینکوں بنرا بنڑانوں آنون

ہوسی مہندی تھی تیار گئی بنری توں اگر بچ گئی ہے
او مہندی ہتھاں نال اپنے قاسم کوں وی لانوں آنون

ونج آکھو بابا اکبر دا ساڈے خیمے تائیں لنگھ آوے
ہن گھر دے بزرگ او قاسم کوں گانہ تاں بدھانوں آنون

عباس کوں آکھو علم دی چھاں کرن آن بنے دے سرتے
پتریتے بنڑ کے خود غازی کل رسماں نبھانوں آنون

بارتیاں کوں اطلاع ڈیو رہے تھوڑا وقت گیا ہے
توڑے میڈے یتیم دیاں خوشیاں کوں رل مل کے سہانوں آنون

جعفرؑ اے دعا ہر سین دی ہے ، تھیوں اے خوشیاں دوبارہ
ہر پتر سجا میڈے وارث کوں خود سینیں ڈکھانوں آنون

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریمؐ

نوحہ پاک

جیڑھیاں مانواں کوں خوشیاں پتراں دیاں وِچ دنیا دے راس آنون
ہوندین او خوش قسمت مانواں

جیڑھیاں مانواں دے پھل خوشیاں دے نہ دیر تائیں کملا نون

میں پتر کوں سہرہ پایا ہے ، نمہی سر دا وارث سر تے
جیڑھیاں اپنے سہاگ دے سائے تے مس لہندے چن پرنا نون
ہوندین او خوش قسمت مانواں

میں لعل کوں سہرے پائے تاں ہن دُکھ بنڑ آئے ہن باراتی
جیڑھیاں سہرے پا کے پتراں کوں کل دُکھ جگ دے بھل جانون
ہوندین او خوش قسمت مانواں

میڈی قسمت وِچ کڈاں اے سکھ ہا، نونہہ پتر دے سائے رہندی
 جیڑھیاں نونہاں پتراں نال اپنی چا ساری عمر نبھانوں
 ہوندین او خوش قسمت مانواں

اے میڈے نصیب اِج نہا لکھیا گھر وسدا ڈیکھناں نونہہ دا
 جیڑھیاں مانواں اپنے پتراں دے جھولی وِچ بال کھڈانوں
 ہوندین او خوش قسمت مانواں

جعفرؑ دا وارث دیر نہ کر میڈا ویڑھا پاک وسا توں
 جہاں مانواں دے دُکھ تیں جہیں چن بہوں کوشش نال مٹانوں
 ہوندین او خوش قسمت مانواں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

تہاکوں آج دے ڈینہ میں چن قاسم تہوں سگن دا سہرہ پانوناں ہا
قربان کرن توں پہلے میں تہاکوں بنرا لعل بنرانوناں ہا

ہم چاہندی دنیا ڈیکھ گھنے میڈی پاک وفا دے جذبے کوں
قربان کرن توں پہلے میں تہاکوں بنریاں وانگ سجانوناں ہا

ہوندے شادیاں دے نہیں اے موقعے تہاکوں دل دی سہرے پائے ہم
تھاڈے ٹورن تے ہی کتنی خوش اے دنیا کوں ڈکھلانوناں ہا

کل ہاشمی لعل شہادت کوں شادی توں ڈھیر سمجھدے ہن
ایہو جذبہ جگ دیاں مانواں کوں میں قاسم لعل ڈکھلانوناں ہا

تھی ہر ہک رسم ادا گئی ہے ہنڑ دیر نہ کر ہک لمحہ چن
میکوں سرخرو کر میدان دے وِچ ، ایہو لعل تیکوں سمجھانوناں ہا

جعفرؑ دسے ہنڑ او بیوہ ما جیڑھی آہدی ہئی چن قاسم کوں
تیکوں بنرا بنڑا کے میں قاسم سائیں توں قربان کرانوناں ہا

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

کہیں ما کوں سہریاں والے دے اے حال نہ ڈیکھنے پونون
نوںہاں دے لٹیندے بخت اے اقبال نہ ڈیکھنے پونون

جیویں میں ڈٹھن ایں دنیا تے نہ کہیں بنرے دی ما کوں
باراتی روندے بنری دے وَنج نال نہ ڈیکھنے پونون

میں وانگوں شالا کہیں ما کوں خود سنون سگن دے ویلے
انجہ سچ تے سہرے پتراں دے پامال نہ ڈیکھنے پونون

جیویں میں ڈٹھے ہن اَج دے ڈینہ نہ دنیا تے کہیں ما کوں
خود بیوہ نونہہ دے بنرے تے کھلے وال نہ ڈیکھنے پونون

میں وانگوں درد دے اے منظر کہیں بیوہ ما کوں جگ تے
انجہ ساہورے پیکے درداں وِچ بھائیواں نہ ڈیکھنے پونون

جعفر دی دعا ہے سین دا چن ہنڑ دیر نہ کر خوشیاں وِچ
ہنڑ ڈکھ بنرے دی امڑی کوں لچال نہ ڈیکھنے پونون

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریمؐ

نوحہ پاک

وطن میڈا اگر ہوندا تاں انجہ ہوندے سنون تیڈے
ہوندے حیران سگناں دی ہر ہک شے تے بجن تیڈے

تیڈے بابے دی تربت تے تیکوں گانا بدھانواں ہا
بنڑا بنڑا تیڈے بابے کوں اپنا چن ڈکھانواں ہا
مگر قسمت دے وِچ ناہن سگن انجہ چن کرن تیڈے

تیڈی مہندی دے کیجے آبِ کوثر میں منگانواں ہا
تے نال حسرت دے لو مہندی میں اپنی نونہہ کوں لانواں ہا
لہو وِچ ہنڑ تاں دھانوں دے گئین اسباب بنڑ تیڈے

میڈا سرتاج ہے سردار جنت دا ڈسانواں ہا
 یکے پھل سبج دے فردوس توں چا خود منگانواں ہا
 ڈتا نہیں موقع خوشیاں دا ، اُبالھا تھی ٹرن تیڈے

میں تیڈی سبج کوں قاسم جو کر کوش سجایا ہے
 مگر میگوں جنازے دا چا ایں منظر ڈکھایا ہے
 یکے پھل خاک تے قاسم گنیں مرجھا کے جھنڑ تیڈے

دعا ہاں میں کھڑی منگدی جو ہنڑ جعفر دا سائیں آوے
 تیڈیاں خوشیاں ولا ڈیوے ، تیکوں سہرے ولا پاوے
 تیکوں سجیا ہويا ڈیکھن ولا سارے سجن تیڈے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

دُکھاں وِچ بنرا بنریاں کوں ایویں کھلا چھوڑ ونجیندا نہیں
بنڑ کے سہارا کل زندگی دا ادھ وِچ چھوڑ دُیویندا نہیں

میں ہنڑ کیڑھے در تے جانواں ساہورے ہن نہ پیکے ہن
زندگی گزارن کیتے میکیوں کوئی در مُول دُسیندا نہیں

میڈے ما پیو سونپ تہاکوں اپنا فرض نبھا دُتائے
میں ہنڑ کیڑھے پاسے جانواں دُکھ برداش اے تھیندا نہیں

لُحے کیتے بنری بنڑایو ، بیوگی دا انعام دُتو
جیڑھی دِن دی آس گھن آوے انجہ بے آس کریندا نہیں

نال اپنے ڈے قبر دی جاہ اے ساتھ تاں توڑے رہ ویسی
تھاڈے بناں تاں شام دے پاسے ہنڑ سرتاج ونجیندا نہیں

جعفرؑ وس پوے او بنریؑ جو سرتاج کوں آہدی ہئی
جوڑ کے ساتھی ہر ڈکھ سکھ دا ایویں چا نکھڑیندا نہیں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ الشُّكْرُ لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

انہاں گھوڑیاں دے سنبھ صاف کرے کوئی وَنج کے نال ردا دے
اے خون نہیں میڈے قاسم دا ارمان اے ہن ممتا دے

بے قدری خلقت کیا جانڑے میڈے اقدس کھیر دی قیمت
کر گھوڑیاں سنبھ رنگین گھدن وِچ بن دے نال جفا دے

قرآن ہے ما دی ممتا دا ، قرآن توں ودھ اے خونے
قرآن تاں ہرگز نہیں ہوندے کہیں بے ادبی دے ڈا دے

اے گھوڑے کوفے شام ویسن تھیںی قدم قدم بے ادبی
ایں رنگ وِچ خلقت نہ ڈیکھے ارمان مسافر ما دے

جے وں لگدا ہر سنبھ چم کے میں رو رو صاف کریندی
آخر اے لہو میڈے لعل دا ہے جو ڈسدائے مثل حنا دے

جعفرؑ اوں سینؑ کوں ول خوشیاں میڈا آقاؑ آن ڈکھاوے
جیرٹھی شام دے راہ تے روندی گئی کر ڈکھ بنرے دے یادے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

قاسم دے خون دے نال تاں پئی نمھی سر رنگین کریندی
 آج میڈے لعل دی شادی ہئی ، پئی ہاں مہندی سرتے لیندی

ہئی منت میڈی جڈاں بچڑے کول میں خیر دے سہرے پیساں
 اوں موقعے سفید اے سر اپنا ہر حال خضاب کریساں
 پیماں پوری کریندی منت اوہا ، پیماں لیندی خون دی مہندی

جڈاں ول ویساں میں وطن اُتے سرتاج دی قبر تے ویساں
 او پچھسن سنوناں سکناں دا ، میں اے سر پاک ڈکھیساں
 تفصیلی حال سترانون دے پیماں میں اسباب بنڑیندی

ایندی ڈاڈی پاک کون وَنَج کے میں شادی دی مبارک ڈیاں
 ایندی بیوہ بنری کون وَنَج کے تربت دے نال بلہیاں
 راہساں رورو کے ایندی ڈاڈی کون میں سر دے وال ڈکھیدی

اے تحفہ ہے میڈے بچڑے دا اینکوں قبر دے وَچ گھن ویاں
 ایں خون دے سانگے حشر تائیں ڈینہ تربت دے گزریاں
 میں پتر دی خوشبو دے سانگے راہساں ڈکھ دے ڈینہ گزریندی

جعفرؑ دا وارث جاں آسی میں بدلے طلب کریاں
 اے ظلم دے عینی شاہد ہن چا سر دے وال کھولیاں
 نہیں جے تائیں وسدا نو نہ دا گھر نمہی سر دے وال دھویندی

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

آنجنف دا سائیں ذرا ڈیکھ تاں سہی جیویں قاسم سہرے پاسمہ گئے
نال اپنی لاش دے ٹکڑیاں دے اے اپنی سیج سجا سمہ گئے

بہوں جلدی تھک گئے سنوناں توں کچھ امت دے سنون زیادے ہن
اے تھی کے اُبالھا سنوناں دی نویں رنگ دی مہندی لا سمہ گئے

بیٹھی بنری روندی ہے سیج اُتے اینکوں بنرا دلاسه ڈیندا نہیں
میں کیا آکھاں کیویں خود اپنی ترتیب بناں بدلا سمہ گئے

تھاڈی منت کریندی ہاں میں آقا میکوں بنرا پتر جگا ڈیو
تھی برگ و برگ اے پیار دا پھل میڈے سارے پیار بھلا سمہ گئے

میڈی منت ہی اپنے بچڑے کوں بدھ سہرے تہاڈے کولھ آساں
میں منت ادا نمہی کر سنگدی کیوں جو سہرہ لعل بدھا سمہہ گئے

جعفرؑ وسے ہنڑ او پاک امڑی جیڑھی چن دی لاش تے آہدی ہی
رب جانڑے قاسم کیوں بن وِچ امڑی دے درد ودھا سمہہ گئے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

اُٹھی ہنر بنرا سچ اُتے کھوار تاں اکھیاں کھول
تیڈی مہندی آ گئی ہے
درداں وچ میں چا گھن آئی ہاں نہ اُجڑی کوں رول

بے پروا انجہ تھی کے سمہنڑاں بنریاں کوں نہیں ٹھہندا
آئی ہاں تیڈے سگن کرن ہوئی ما دا دل گھبراندا
چپ کر کے کیوں سمہ گئیں بنرا نال امری دے بول
تیڈی مہندی آ گئی ہے

توں تاں پھردا ہانویں قاسم دُکھ توں پاند چھڑا گئیں
دُکھ سمہنڑاں مجبوری ہے ساڈی توں بھی رُخ بدلا گئیں
سنوٹاں وچ ذرا نال اپنے توں دُکھ بنری دے تول
تیڈی مہندی آ گئی ہے

رب جانڑے کیوں سچ تے بیٹھی ہے بری مہندی لائی
 خون آلودہ ہتھ ہن ڈسدے بیٹھی ہے رسم نبھائی
 منہ ڈکھلائی کیا ڈیواں میں ہنڑ نمہی کئی شے کول
 تیڈی مہندی آ گئی ہے

میڈی بیوگی دی کل آس ہئی آج تاں ہونوئی پوری
 رہ نہ جاوے لعل میڈا مہندی دی رسم ادھوری
 لا مہندی توں نہ گھبرا ، توڑے درد دا ہے ماحول
 تیڈی مہندی آ گئی ہے

جعفرؑ وس پووے او امڑی جو ہئی رو فرمینی
 درد ونڈانوں نال ڈکھاں دی ٹیس ہے بہوں گھٹ ویندی
 کیوں خاموش ہیں نال امڑی دے ڈکھ ہنڑ توں کجھ پھول
 تیڈی مہندی آ گئی ہے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

عبّاس اکبر دی چم ڈاڑھی بیٹھے دل دے درد و نڈیندے ہن
رو آہن تھی گستاخ شقی کھڑے میڈا جگر ازمیندے ہن

عبّاس تے چپ دا جوڑتاں ناہی پر امراں چپ کروا ڈتائے
میکوں ڈیکھ کے چپ آج کل شامی کھڑے جگر میڈا زخمیندے ہن

میڈے صبر کوں سمجھ کے کمزوری ودھ حوصلے گئے ہن شامیاں دے
میڈا دل پھٹدائے جیڑھے رنگ دیاں او گستاخیاں آن کریندے ہن

تھاڈی ہج لگدی ہے بابے توں میکوں جنگ دی اجازت گھن ڈیو
لگ خبر ونجے انہاں شامیاں کوں کیا غازی کوں سمجھیندے ہن

میکوں نوکر سمجھ کے بابے کوں تساں میڈی سفارش کر چھوڑو
مس لہندے پتر تاں ما پیو توں جو چاہن چا منویندے ہن

جعفرؑ توڑے ہنڑ تاں غازی کوں بدلے دی اجازت مل پووے
آج توڑیں ہتھ افسوس دے خود بہوں حسرت نال ملیندے ہن

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

میڈے پہریاں دی ہے آخری شب اے خیمے آلِ عبا دے
میں شاید کل نہ ہوساں
ہے آخری نوکری غازی دی نمہی کچھ ہنڑ باجھ دعا دے

تھاڈا ادب کیتائے قرآن توں ودھ عبّاس نے زندگی ساری
تساں قائم راہوو حشر تائیں نت سائے ذات خدا دے
میں شاید کل نہ ہوساں

میڈا دل چاہندائے آج ایس رنگ دی ڈیواں نوکری سین دی دھی دی
میڈی سین دیاں دھیاں کرن دعا کر نوکری آج دی یادے
میں شاید کل نہ ہوساں

میڈے پہریاں دے ڈینہ مک گئے ہن محسوس ہے میکیوں تھیندا
محسوس تھیندائے میکیوں ڈیکھ کے اَج اے فیصلے بھین بھرا دے
میں شاید کل نہ ہوساں

شالا کوئی بد بخت زمانے دا نہ کولھ تہاڈے آوے
ہاں میں پابند اُنوں امت دے ہن بہوں گستاخ ارادے
میں شاید کل نہ ہوساں

جعفرؑ ہنڑ ایں عباسؑ دا دل ٹھرے گھن بدلے امت توں
جو ہئی پاک خیام کوں فرمیندا تہاڈا مالک ہنڑ سجادے
میں شاید کل نہ ہوساں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

آکھے غازی ڈیکھ کے سمجھ گیاں آج فیصلے بھین بھرا دے
میڈی نوکری دے ڈینہ مک گئے ہن
جیڑھے ڈیونے ہن اوڈے بیٹھاں میں پہرے آلِ عبا دے

جڈاں خیمے پاک نہ رہ ویسن غازی دی ضرورت کیا رہسی
جڈاں کوئی وی قنات نہ رہ ویسی عباس دی حاجت کیا رہسی
کیوں جو شام تائیں نہیں رہ ونجڑیں اے خیمے عون دی ما دے
میڈی نوکری دے ڈینہ مک گئے ہن

ہئی میڈی ضرورت او تائیں جے تائیں اے خیمے لانو نے ہن
ڈے پہرے سین دیاں خیمیاں دے اے پاک خیام بچانو نے ہن
ہنٹر پھوپھیاں جانڑن تے جانڑے مظلوم دا چن سجادے
میڈی نوکری دے ڈینہ مک گئے ہن

ملی میکوں اجازت نہیں جنگ دی اتھوں کیتائے میں اندازہ
 ہے ڈیکھناں چاہندا رب میڈا حسرت انگیز جنازہ
 آج بھین بھرا دے جو ڈسدن میکوں درد انگیز ارادے
 میڈی نوکری دے ڈینہ مک گئے ہن

بہوں عرصہ نوکری کیتی ہم نعلین ہم سین دی چائی
 ایہا نوکری سائیں منظور کرے بیا نہیں اُمید ہنڑ کائی
 چپ کر کے ٹورناں چاہندے ہن جیویں مالک صبر و رضا دے
 میڈی نوکری دے ڈینہ مک گئے ہن

جعفر ہنڑ فضل دے بابے دی ہر حسرت ہووے پوری
 جیڑھے فرمیںدے ہن کربل وچ ہے امراں دی مجبوری
 انہاں صبراں توں محسوس تھیندائے ، ہنڑ آسن درد زیادے
 میڈی نوکری دے ڈینہ مک گئے ہن

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

جے جنگ دی اجازت غازی کوں ہک لمحے کانڑ عطا ہوندى
ہنڑ تائیں آباد زمانے تے جگ بنہہ کے آلِ عبا ہوندى

نونہاں پتراں نال آباد سدا ڈوہیں بھین بھرا راہندے دنیا تے
ہر رسم اکبر دی شادی دی خوشیاں دے نال ادا ہوندى

اے سوہنڑیں جوڑ بھرانواں دے نت راہندے سامنے بھینیں دے
کوئی بھین وی اپنے ویرن توں نہ لُحھے کانڑ جدا ہوندى

نہ شام غریباں دے صدمے کہیں سین کوں ڈیکھنے پونون ہا
ہر سین دے سرتے قائم ایویں تپہیر دی پاک ردا ہوندى

اے خیمے رہ محفوظ ویندے کوئی ظالم جرأت کریندا نہ
مظلومہءِ شام زمانے تے مشہور نہ عون دی ما ہوندى

جعفر ساڈے بارہویں آقا کوں نہ رونوناں پوندا غیبت وِچ
مظلوم دے وسدے ویڑھے دی اے رونق پاک سدا ہوندى

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

سجّاد دا سر پا جھولی وِچ بیٹھے غازی نیر وہیندے ہن
آئے آخری کرن وداع پیٹھن تہوں رو رو کے بُڈ ویندے ہن

رو آہدن تہا کوں لعل میڈا ہنڑ پارت ہووے پھوپھیاں دی
امت دے ارادے طاہر ہن میکوں تہاڈے درد رُویندے ہن

ہنڑ تھی بیدار جوان میڈا، کیوں جو تہاڈے سرتے آ گئی ہے
ہے قافلہ کل سادانیاں دا میکوں شام دے سفر ڈریندے ہن

نہیں اذن ڈتا تہاڈے بابے نے دُکھ گھن دل وِچ پیا ٹردا ہاں
تساں پردے آپ بچانوں نے ہن ایسے دُکھ میکوں تڑپیندے ہن

ہنٹر کھول اکھیاں میکیوں کر رخصت ہوار تاں آکھ خدا حافظ
تہاکوں ایویں نبھاوئی آگئی ہے ، جیویں کل غیور نبھیندے ہن

مایوس نہ ہونویں لعل میڈا ، آسی ہک ڈینہ وارث جعفر دا
تہاڈے بابے دی ایں گالھ اُتے ساڈے حوصلے کجھ ودھ ویندے ہن

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

جیڑھا آسرا سین دی دھی دا ہا چپ کر کے زین توں لہہ گیا ہے
جنگ کرن دا ہر ارمان اونویں عبّاس دے دل وچ رہ گیا ہے

نہیں غازی آکھیا ادرکنی بس کیتا سلام اخیری ہے
سن کے آواز اے سین دا چن خود روندنا خاک تے بہہ گیا ہے

جیڑھا پیار تے ناز ہا غازی تے ، اے ڈکھ برداشت دے قابل نہا
رب جانڑے کیویں سین دا چن اے صدمہ ویر دا سہہ گیا ہے

ڈسیا دائی آن کے سینیں کوں ہنڑ غازی لہہ گئے زین اُتوں
عبّاس دے ٹرن دا سن یکدم ہاں ہر مستور دا لہہ گیا ہے

ہو یا سینیں وچ کھرام پیا جڈاں آن کے ڈسیا دائی نے
جیرٹھا پاک وفا دا کعبہ ہا ، معراج فرس توں ڈھہہ گیا ہے

جعفرؑ ہنڑ اے اعلان تھیوے عباس دی شاہی آ گئی ہے
ہنڑ تاج مسرت ابدی دا اوندے سر اطرہ تے ٹھہہ گیا ہے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

غازی کی لاش پر جب شبیر آ کے روئے
کبھی بین کر کے روئے کبھی سر جھکا کے روئے

تھا درد ناک منظر جب اک جگہ سے آقاؐ
عباس کے زمیں سے بازو اٹھا کے روئے

کتنی تڑپ تھی دل میں بھائی کے درد و غم کی
سینے سے خود علم کو مولاً لگا کے روئے

سرہانے آ کے بیٹھے سر لے کے گود میں خود
بہنوں کا حال ان کو بن میں سنا کے روئے

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولاکریمؑ

نوحہ پاک

پئی سامنے لاش ہے غازی دی کل سینیںؑ خاک روا کے
 بیٹھیاں شام دے سفر کوں روندیاں ہن
 جیڑھے ظلم دے نال جداتھئے ہن اوہے ہتھ اکھیاں تے لا کے

کل سینیںؑ فضلؑ دی امری کوں سرتاج کیتے پرچندیاں ہن
 میدان توں ہے جو واپس آئی ہر چیز کوں سینیںؑ چا کے
 بیٹھیاں شام دے سفر کوں روندیاں ہن

ہن آہدیاں رو کے ہک ہی کوں ہے ٹر گیا ضامن پردیاں دا
 بے وارثاں والی کل سینیںؑ خیمے وِچ شکل بنڑا کے
 بیٹھیاں شام دے سفر کوں روندیاں ہن

نہیں دُسا محافظ خیمیاں دا مظلوم وی ہے تیار کھڑا
 سلطانِ وفا کوں کل سینیں، دُکھ درد دے حال سنا کے
 بیٹھیاں شام دے سفر کوں روندیاں ہن

جیندی آس تے کر بل آئیاں ہن اوکھا چھوڑ کے ٹر گیا ہے
 اوندی لاش اطہر کوں ڈہدیاں ہن ول ول سینیں گھبرا کے
 بیٹھیاں شام دے سفر کوں روندیاں ہن

جعفر اے سینیں وس پونوں ول پاک علم دے سائے تے
 جیڑھیاں ڈاہویں دے ڈینہ خیمے وچ عبّاس دے علم کوں چا کے
 بیٹھیاں شام دے سفر کوں روندیاں ہن

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

(پنجابی)

عبّاس با وفا عباس با وفا
آج وی ہے یاد کردی تینوں آلِ مصطفیٰ

کھندی ہے اے معصومہ ساڈا گھرتے ہنڑ وسا
اصغرُ ہے پیاسہ آج وی توں پانی تے آ پلا

کھندی فدک دی ملکہ ہے قائم نوں لے کے آ
ہن ماتمی ترسدے مینوں تاج پا وکھا

قاسم دی ما ہے کھندی توں بنریٰ نوں مہندی لا
اصغرُ دی ما اے آکھے میرا جھولا فر سجا

ہر سین ہے اے کھندی میرے چن نوں سہرے پا
عبّاس با وفا جیو عباس با وفا

یا مولا کریم

نوحہ پاک

آکھے رات ڈاھویں دی عون دی ما متاں امت کری مجبورے
میڈا ویرن ہنڑ توں کہیں صورت نہ بیعت کریں منظورے

کہیں گالھ دا نہ توں فکر کریں ، کرو اپنی مرضی پوری
اے ٹھیک ہے ویر شریفاں دا ہوندا پردہ ہے مجبوری
تھاڈے مقصد وچ ہر ڈکھ کیتے تیار ہر ہک مستورے

ہک میں بھائیواں نہیں مقصد دی ہر سین تھادی بھائیوالے
جیڑھی دل آکھی قربانی منگ ہر سین تھادے نالے
توں اپنا مقصد پورا کر ساکوں شام و نجن منظورے

خالق ہے محافظ پردے دا کہیں گالھ توں نہ گھبرانویں
اکبرِ عباس ٹریندیں ہونیں نہ ویرن توں اجھکانویں
ساڈی اوکھی سوکھی نبھ ویسی کر اپنے مقصد پورے

کر فکر نہ شام غریباں دا ، کر صبر اے درد بھھسیاں
تھاڈے مقصد دی تکمیل کیتے میں شام تائیں بھی ویسیاں
بس اتنا ڈسا چا شام اتھوں میڈا ویرن کتنی دورے

جعفر اے کیتی سین دعا گل چن ویرن کوں لا کے
شالا تھاڈے درد مکاوے ہنڑ ساڈا آخری بچڑا آ کے
کر ویر دعا ساڈے قائم دا ہووے جلدی پاک ظہورے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

آؤ بھینیں آخری رات اساں سوہنٹریں ترتیب بنڑا کے
ڈیکھوں جی بھر کے

آج بھائیاں نال اساں بھر جائیاں مسند تے آپ بلہا کے

جلو آکھوں امڑی اصغر دی خود لعل کوں جھولی پا باہون
جیویں بہندے آہن وطن اُتے سرتاج دے نال اُونویں آ باہون
ڈیوے لوری اپنے کمسن کوں سرتاج دے نال آج آ کے
ڈیکھوں جی بھر کے

اکبر دی امڑی اکبر کوں وارث دے کولھ آج گھن آوے
بچپن دے وانگوں لعل اپنا چا وِچ جھولی دے خود پاوے
ما پتر دے پیار دا اے منظر خیمے وِچ آپ سجا کے
ڈیکھوں جی بھر کے

گھن سارے پتر اَج فضلُ دی ما سرتاج دے نال ہنڑ آ باہوے
 ساڈے سامنے ہک ہک لعل کوں او خود ہاں دے نال وی لا باہوے
 اے منظر ول ساکوں نہیں ملنے جھولی وِچ فضلُ سمہا کے
 ڈیکھوں جی بھر کے

آکھوں بنی دھی ہنڑ ہک لحظہ نہ بابے پاک توں شرماوے
 اَج بنریاں وانگوں بابے دے اے قدماں تے آ ہتھ لاوے
 ایں آخری رات تاں اے منظر اساں سارے درد بھلا کے
 ڈیکھوں جی بھر کے

جعفرُ اے سینیں وِس پونون کل جوڑ سلامت ول ہونون
 عاشور دی شب جیڑھیاں بھایاں کوں پیٹھیاں گل لا لا کے خود رونون
 ہک بئی کوں آہدیاں ہن بھینیں ، ہر ویر دے کوھوں جا کے
 ڈیکھوں جی بھر کے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰہِ وَ شُکْرًا لِصَاحِبِّ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللّٰہُ فَرَجَہُ الشَّرِیف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

ڈاھویں دی رات اِتھاہیں رُک وَنچ ساکوں درد نہھیندا ڈیکھ تاں سہی
اَج پتراں بھرانواں نال وداع ہک ہک کوں کریندا ڈیکھ تاں سہی

اَج ڈیکھ عبّاس دے خیمے وَنچ ہے کیوں فضل دی ما بیٹھی
پتراں کوں سمہا کے جھولی وَنچ ہے ڈیندی درسِ وفا بیٹھی
کیڈی سوہنٹریں لگدی ہے پتراں وَنچ اینکوں سبق سکھیندا ڈیکھ تاں سہی

ذرا ڈیکھ توں قاسم کوں امڑی بیٹھی کیوں پیار کریندی ہے
نونہہ پتر کوں پاسے نال بلہا بیٹھی دل دی پیاس بجھیندی ہے
رکھ سامنے شیشہ قاسم کوں اونکوں چن کوں سچیندا ڈیکھ تاں سہی

ذرا ڈیکھ توں امڑی اکبر دی ہے لعل کوں جھولی پائی بیٹھی
 آج پہلی واریں ما بنڑ کے ہے جھولی لعل سمہائی بیٹھی
 آج پہلی وار علی اکبر کوں اونکوں امڑی سڈیندا ڈیکھ تاں سہی

ذرا ڈیکھ توں کیویں عون دی ما ہے بیٹھی نال بھرانواں دے
 کیڈی حسرت نال ہے منہ چمدی اپنے لچال بھرانواں دے
 کیویں سوہنڑیں لگدن بھین بھرا ذرا منہ چومیندا ڈیکھ تاں سہی

جعفر او سین ہنڑ وں پووے جیڑھی رات کوں رہی اے فرمندی
 ساکوں وسدا ویڑھا ڈیکھن ڈے کیوں جلدی گزردی ہیں ویندی
 ساکوں نال حسرت دے آج توں وداع سبھاں توں کریندا ڈیکھ تاں سہی

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولاکریم

نوحہ پاک

آکھے رات ڈاھویں دی سین دی دھی ذرا وِچ خیمے دے آ غازی
کیویں کل دی شام نبھاوئی ہے ہر بھین کوں آپ ڈسا غازی

اساں ازل دے پردہ دار ہیں کل متاں موسم تھی تبدیل ونجے
کیویں پاک خیام لویندے ہن ہر بھین کوں خود سمجھا غازی

تساں سارے تاں کل ٹر ویسو ہک بچ ویسی بیمار عابد
متاں پہرے ڈیونے آ جانون ، ہوندائے پہرے ڈیون کیا غازی

متاں ونجناں پووے شام ساکوں اساں پیدل ٹرن دے عادی نہیں
ساڈے ہتھ نپ کے وِچ خیمیاں دے ساکوں پیدل ٹرن سکھا غازی

متاں ونجناں پووے شہر دے وِچ دربار بازار اساں نہیں ڈٹھے
اُتھاں پردے بنڑانوں ہن کیویں ساکوں دس پردے دا ڈا غازی

جعفرؑ ایں سینؑ دے درداں دا ہنڑ مل پووے آوے حسنؑ دا چنؑ
ملے اِزن عباسؑ کوں ، بدلے دی ہنڑ ہر ہک پیاس بجھا غازی

آمین یا رب العالمین
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریمؑ

نوحہ پاک

آؤ بھینیںؑ اساں منگوں اے دعا نہ ساکنوں ویر جدا ہووے
مان سلامت رہے ایں گھر دا دُکھ مہمان نہ آ ہووے

بھائیاں نال اساڈے سر دیاں پاک ردا ئیں قائم رہن
شالا سلامت ویر رہن محفوظ ہر پاک ردا ہووے

میکوں ہن بھائیاں دے چنتے ویر اے میڈی زندگی ہن
منگو اے دعا نہ دور کڈاہیں ویر توں عونؑ دی ما ہووے

شالا ساریاں بھرجائیاں دا بخت سہاگ سلامت رہے
وِچ پردیس دے بیوگی دی نہ کہیں دی رسم ادا ہووے

منگوں اے دعا ساڈا دھیاں پتراں بھریا گھر ایویں وسدا رہے
سارے گھر دا پاک محافظ نت سلطانِ وفا ہووے

خضر دی زندگی ہو وارث دی ڈیکھے خوشیاں کل گھر دیاں
دیر نہ ہووے آخری چن کوں اے منظور دعا ہووے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللّٰهُ فَرَجَةَ الشَّرِيفِ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

نپ دامن ویر دا سین آکھے میڈا پاک بھرا توں باہر نہ وَنَج
میکوں نہیں اعتبار ایں امت اُتے ہے غلط فضا توں باہر نہ وَنَج

نہ باہر وَنَجن دا ناں چاؤ تہاڈے ٹورن تے میڈا دل کنبدائے
پڑھ ویر نماز توں خیمے وَنَج احسان اے لا توں باہر نہ وَنَج

آذان علی اکبر ڈیندا پئے اُنوں ظالماں دیاں آوازاں ہن
ایہے چند گھڑیاں تاں ویر میڈا میڈے نال نبھا توں باہر نہ وَنَج

تہاڈے خون دے پیاسے ہن شامی ساکوں آسرا ہے تئیں ویرن دا
بہہ نال میڈے میں خود چادر ڈیندی ہاں وچھا توں باہر نہ وَنَج

ذرا سن شامی کھڑے آہدے ہن کر سین دا ویر شہید ڈیو
توں پاک نماز چا خیمے وچ کر ویر ادا ہنٹر باہر نہ ونج

جعفرؑ دس پوے او بی بی جیڑھی ویر کوں رو فرمندی ہئی
ہئی جگ دشمن نہ بھینیں دے کل مان مکا توں باہر نہ ونج

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَشُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

میڈے پتر بھرا قربان تھنیں میکوں کہیں نہیں آ پرچایا
تساں بھینیں پرسہ ڈیو میکوں
میں ہک ہک سچن دا چا لاشہ ہی خیمے وچ گھن آیا

جیدی لہندی مس رت سہریاں دی ہئی شام فجر آ چمدی
اول مس لہندے کوں زین اُتوں ہے اوکھا امت لہایا
تساں بھینیں پرسہ ڈیو میکوں

میڈی بنی دھی گئی ہے تھی بیوہ ارمان کہیں نہیں کینا
میں ٹکڑے چُڑ ونگوں بنریاں ہے قاسم آپ سمہایا
تساں بھینیں پرسہ ڈیو میکوں

او حال تھیائے میڈے غازی دا اوندی لاش میں چا نہیں سنکيا
 کل بھینیں بھرانواں دے کیتے او ہا بابے دا سرمایا
 تساں بھینیں پرسہ ڈیو میکیوں

میڈے درتے بہتر لاشاں ہن نہیں کہیں دے جوڑ سلامت
 چوں پہراں وچ ہم امت شقی رنگ رنگ دا درد ڈکھایا
 تساں بھینیں پرسہ ڈیو میکیوں

میکیوں آمد خیر دی آکھو چا آوے جعفر دا سائیں جلدی
 تساں منگو اے دعا گھنے ہنڑ بدلے میڈے پتر سجاد دا جایا
 تساں بھینیں پرسہ ڈیو میکیوں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

میں زین اُتے نمہی بہہ سنگدا میڈی مد کوں غازی آ وَنَج
تھی یکدم ویر ضعیف گیاں میڈے حوصلے آپ بدھا وَنَج

میں لہنڑاں چاہنداں گھوڑے توں ، نمہی زین اُتوں لہہ سنگدا
تھی زخماں توں میں چور گیاں میکیوں پکڑ رکاب لہا وَنَج

کھڑا ڈہدا ہاں میں ہر پاسے کوئی پتر نظر نہیں آندا
ہمی چھٹ گیاں واگاں ، گھوڑے کوں توڑے غازی آپ کھڑا وَنَج

کھڑیاں بھینیں یاد کریندیاں ہم ، میں خیمے وَنَج نہیں سنگدا
مظلوم کوں غازی ہک واریں توں خیمے آپ پچا وَنَج

میں سجدہ رب دا ڈیوناں ہے اگوں کوئی وی مناسب جاہ نہیں
ڈیواں سجدہ چھپ کے بھینیں توں کتھاں غازی ویر ڈسا ونج

جعفر دا وارث پاک وسا توں ایں ڈاڈے دا ویرٹھا
جو ویر کوں رو فرمیںدے ہن بھینیں دے خیام بچا ونج

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا
ہے کوئی محافظ اس ویلے آلِ نبی دے خیمیاں دا

آج میڈی مجبوری ہے خیمے نہیں بچوا سنگدا
ظالم ویندن خیمیاں دو نہیں اے فوج ہٹا سنگدا
بھینیں رہ گئیاں ہن کھیاں ٹر گیا ہے عباس بھرا
هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا

کلمہ گوتساں ہو سارے اے وی رسول دیاں دھیاں ہن
بعد عباس تے اکبر دے اے کھیاں رہ گئیاں ہن
نجف ایچ کوئی اطلاع ڈیوے ، بابا خیمے آن بچا
هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا

ہے کوئی ایسا ایں ویلے کلمے دا جو پاس کرے
 آج ناموسِ محمدؐ دے پردے دا احساس کرے
 ازل دے پردہ داراں تے ، ظلم تے جڑ گئی ہے قوم جفا
 هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا

میں تے بیشک ظلم کرو خیمیاں دو تساں نہ جاؤ
 پاک رسولؐ دیاں دھیاں دے خیمے چا تساں بچاؤ
 میکوں بھل ہر درد گئیائے روندی ڈکھ کے عونؑ دی ما
 هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا

جعفرؑ او مظلومؑ وسن جو فریاد کریندے ہن
 خیمے اے سادات دے ہن ، اُمت کول رو فرمیندے ہن
 کوئی تاں نبیؐ دیاں دھیاں دی مدد دے کیتے آوے ہا
 هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَشُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَةَ الشَّرِيفِ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

مظلومِ دا آخری سجدہ ہے دل چاہندائے ڈیکھن آنواں
توں پردہ کر وَنجِ شمر شقی

نہیں بہہ سنگدا میڈا چن ویرن میں آ کے نماز پڑھانواں

اے لاشاں چنیدیں تھک گیا ہے، ہن زخم وی لا تعدادے
اساں بھینیں ونجناں چاہندیاں ہیں ہنڑ کولھوں پاک بھرا دے
ڈے آسرا اپنے ویرن کوں میں ہاں دے نال چا لانواں
توں پردہ کر وَنجِ شمر شقی

تیڈا مقصد پورا تھی ویسی ڈے پڑھن نماز خدا دی
توں میکوں نماز وی ڈیکھن ڈے ہنڑ اپنے پاک بھرا دی
ہے گرم زمین میں چاہندی ہاں چھاں آن کے آپ بنڑانواں
توں پردہ کر وَنجِ شمر شقی

بے وارث سمجھ مسافر کوں پیا ہیں بہوں ظلم وسیندا
 کھڑی ڈہدی ہے کمسن دھی ظالم نوہیں اصلوں ترس کریندا
 ہتھ روک ستم توں ہنڑ ظالم توڑے میں کمسن کوں چانواں
 توں پردہ کر وَنَج شمر شقی

توڑے آخری وقت تاں ویرن دی کرے خدمت اُجڑی آ کے
 او سجدہ ڈیسی میں باہساں چھاں چادر نال بنڑا کے
 ہنڑ تائیں ہے کیتی بہوں خدمت میڈی ادباں نال بھرانواں
 توں پردہ کر وَنَج شمر شقی

جعفرؑ وس پورے سین دی دھی ، رہی آہدی شمر شقی کوں
 ہک لحظہ کولھ تاں آنون ڈے ویرن دے میں اُجڑی کوں
 توں بیشک وَنَج انعام گھنیں ، میں ہتھ تے پیر بنڑانواں
 توں پردہ کر وَنَج شمر شقی

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِّ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

ظالم کوں کوئی تاں روکے ایں ظلم ایں جفا توں
نہیں بھینیں دُور کھڑیاں اپنے سخی بھرا توں

ظالم ڈکھا ڈکھا کے ضرباں پیا ہے لیندا
بھینیں دے زخمی دل دا احساس نہیں کریندا
آہدی ہے بھین ظالم کجھ ڈر تاں سہی خدا توں

ظالم فخر کریندائے ہر ضرب خود چلا کے
تخفے ستم دے ڈیندائے ہک بے کنوں ودھا کے
ڈکھ کوئی اے پچھ نہیں ڈہدا اصغر دی پاک ما توں

ہم جنس دے اگوں نہیں حیواں ذبح کریندے
 دھیاں دے سامنے نہیں والد ایویں مریندے
 کلمہ تاں پڑھدائیں ظالم کجھ کر شرم حیا توں

ضرباں توڑے رواں ہن سید دے پاک گل تے
 خیمیاں دو ڈھدائے سید کروٹ بدل بدل کے
 نہیں درد اے زیادہ ہمیشہ دی ردا توں

جعفر دا پاک وارث گھن انتقام جلدی
 بدلے دی تیغ آقا کر بے نیام جلدی
 ہن ظلم کیویں کیتے پچھ آ کے اشقیا توں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

جیڑھی بھین دے سامنے ویر اُتے ہووے ظلم پیا کوئی تھیندا
ہے کشش لہو دی ودھ ویندی دستور ہے اے بھینیں دا

رہ ویندا ہوش نہیں پردے دا ڈکھ ڈیکھ غریب بھرا دے
آ ویندن سامنے اکھیاں دے جذبات یکے پیو ما دے
بھل ویندی ہے چادر بھینیں کوں ، ہے جگ تاریک ڈسیندا

واہ قسمت ہے سین دیاں دھیاں دی ہن ستر قدم تے کھڑیاں
وَنج سنگدیاں ویر دے کولھوں نہیں ہن اکھیاں لائیاں جھڑیاں
ہر ضرب دے نال اُنوں بھینیں دا ہے جگر پیا زخمیندا

ہن آہدیاں حکم بھرا دا اَج جے ہوندا بھین ڈکھی کوں
 کیویں ویر مریندن بھینیں دے دُس ڈیندی امت شقی کوں
 ساکوں پردے کر مجبور ڈتائے پیا ٹردائے نور اکھیں دا

عباس توں ودھ کے بھین اوندی وِچ امراں دے مجبورے
 پابند نہ ہوندى جیکر اَج تہاڈے تھیندے مقصد پورے
 میں نقشہ کر تبدیل ڈیندی ایں درد انگیز زمیں دا

آسی ہک ڈینہ جعفر دا وارث ساڈے صبراں دے مل پوسن
 تھیں انجہ بدلے جو ابد تائیں ملعون ازل کل رسن
 ساڈا لٹیا گھر آباد ہوسی دل ٹھری کل سینیں دا

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

حسینؑ دنیا میں چرچا ہے کو بہ کو تیرا
سنائی دیتا ہے اب نام چار سو تیرا

تیرے غلاموں کی قربانیوں سے ابن علیؑ
خدا بھی ہو گیا عالم میں سرخرو تیرا

جہاں بھی عظمت توحید میں شگاف پڑا
وہاں خدا کے بھی کام آ گیا لہو تیرا

نمازِ عشق پہ معشوق ہو گیا عاشق
کچھ اس طرح سے ہوا خون سے وضو تیرا

تمہارے سجدے پہ ذاتِ صمد نے فرمایا
میں اس طرح سے ہوں تیرا ، ہے جیسے تو تیرا

دعا یہ کرتا ہے جعفرؑ حسینؑ ابنِ علیؑ
کھلے سدا کے لئے باغِ آرزو تیرا

آمین یا رب العالمین
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفِ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

مظلوم ٹریا تاں سینِ میڈی سڈ بھرجائیاں کوں فرمایا
اے دُکھ سُنکھ تاں چند ڈینہ دے ہن
چوں پہراں وِچ دُکھ ڈھیر آئے ہن تساں گیاں ہو اُج تاں بہوں گھبرا

دُکھ بیشک حد توں ودھ آئے ہن تھی پل وِچ گھر ویران گئے
معصوم وی چھوڑ کے ٹر گئے ہن اُنوں ٹر ہر پتر جوان گئے
انہاں درداں توں نہ گھبراؤ ہے ضامن تہاڈی عون دی ما
اے دُکھ سُنکھ تاں چند ڈینہ دے ہن

اگوں جتنے بھی دُکھ آ جانوں کہیں صدمے توں گھبرانوناں نہیں
کہیں دُکھ دے وِچ وی کہیں بی بی ہتھ صبر و رضا توں چانوناں نہیں
انہاں کل صبراں دے مل پوسن تہاڈا گھر تھسی آباد ولا
اے دُکھ سُنکھ تاں چند ڈینہ دے ہن

میڈے ویرن زین ہنٹریں چھوڑنی ہے ساڈے درتے ظالم آ ویسن
 پردے دا محافظ ہے خالق اے خیمے رنگ بدلا ویسن
 کہیں گالھ توں وی گھبرانوناں نہیں ، ہے وسناں آخر آلِ عبا
 اے ڈکھ سکھ تان چند ڈینہ دے ہن

تھاڈے آخری پنچرے آنوناں ہے تھاڈے ساہورے پیکے وس پوسن
 اوں آ گھر پاک وساناں ہے تھاڈے ساہورے پیکے وس پوسن
 اے عارضی ڈکھ ہن لنگھ ویسن ، ہے ابد تائیں وسناں گھر تھاڈا
 اے ڈکھ سکھ تان چند ڈینہ دے ہن

تھاڈا اکبر سہرے پا کھڑی ، تھاڈا اصغر لعل جوان ہوسی
 بنی کوں ڈاج ولا ملسی تھاڈا پورا ہر ارمان ہوسی
 جعفر دے وارث پاک کوں ہنٹر کرو رل کے سینیں آپ دعا
 اے ڈکھ سکھ تان چند ڈینہ دے ہن

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

خیمہ وی ہے ٹھردا پیا ہم چانوناں بیمار کوں
خیمے کنوں باہر ہے میں گھن آنوناں بیمار کوں

سجاد ساڈے قافلے دا آخری ہے آسرا
میں ہے وطن ہر حال وچ گھن جانوناں بیمار کوں

میڈے بھرا دی آخری کلہی نشانی ہے اے چن
عباس بنڑ کے میں ہے خود بچوانوناں بیمار کوں

میکوں ٹھرن دی فکر نہیں ، مظلوم دا وارث ہے اے
ایں حال وچ وی ونج کے ہم گل لانوناں بیمار کوں

خمیے لٹا ہن پیٹھیاں نونہاں دھیاں اَج سین دیاں
جو حال ہے سینیں دا ہم ڈکھلانوناں بیمار کوں

جعفر دا سائیں اسی جڈاں گھر پاک وسدا ڈیکھ کے
صدمہ ہے پردے پاک دا بھل جانوناں بیمار کوں

آمین یا رب العالمین
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریمؐ

نوحہ پاک

اَج غازی بہوں مصروف ہاں میں بہوں درد نبھیندی ودیاں
اَج تہاڑی جاہ تے رو رو کے معصوم رہیندی ودی ہاں

ہن خیمے ٹھہر گئے سینیں دے احساس ہن پردے دا
ہنٹر نال ملا کے بھینیں کوں خود خیمے لیندی ودیاں

اے کم تاں ویر تہاڑا ہا ہنٹر بھین کوں کرنا آ گئے
معصوم سمہا کے خیمیاں وِچ ہنٹر پہرے ڈیندی ودیاں

کئی کمسن میکوں گھٹ ڈسدن تہوں رات کوں وِچ صحرا دے
بھرجائیاں نال میں گم تھئے ہوئے معصوم گولیندی ودیاں

کئی لاشاں ملیں دھیاں دیاں ہا دفن دا کم مرداں دا
 بیمار ہے عابد تہوں ہر دی میں قبر بنڑیندی ودیاں

جعفرؑ او سینؑ ہنڑ وں پوے جیڑھی ہی عبّاس کوں آہدی
 تہاڈی لاش تے میں نہیں آ سنگدی خود پردے بچیندی ودیاں

آمین یا رب العالمین
 الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

بھینیں دی دعا جھل توں میڈا ویرن پردیسی
تساں دین کوں رنگ لایائے رب تہا کوں وی رنگ لیسے

اے ٹھیک ہے اَنج ویرن ہر چیز لٹی گئی ہے
قربان تیڈی ہر شے مقصد اُتوں تھی گئی ہے
کریں فکر نہ گھر تیڈا آباد اے تھی ویسی

اَنج دھرتی اُتے کل چن تیکوں باجھ کفن ڈسدن
لیکن میکوں پتراں دے پئے تھیندے سگن ڈسدن
نہیں دیر تیڈا گھر ول نونہاں توں بھری ویسی

اللہ بھانویں میڈی محنت تھی وِجَنی سبائی ہے
 ویران حویلی دی تئیں مونجھ کیوں لائی ہے
 چن ویر توں خود ڈیکھیں میڈا ویرٹھا سبئی ویسی

ہن لُحَظے دے اے دُکھ سکھ جعفر دا سخی آسی
 تہاڈے ویرٹھے کوں رنگ لگسن گھن ہر او خوشی آسی
 عیوض انہاں درداں دے مل ابدی خوشی ویسی

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریمؐ

نوحہ پاک

میڈا ویر میں شام پیاں ویندی تہاڈا گھر وسدا میکوں نہیں بھلناں
انہاں کوفے شام دیاں راہاں وِچ ہر درد تیڈا میکوں نہیں بھلناں

بچپن وِچ نانّا پاک تیکوں خوش تھی موئڈھیاں تے چنڈے ہن
والیل دیاں زلفاں خود نانّا تہاڈے پاک ہتھاں وِچ ڈینڈے ہن
جیویں اُمت ہے چایا ظلم دے نال اُج سر تہاڈا میکوں نہیں بھلناں

تہاکوں امڑی پاک تاں جھولی وِچ نازاں دے نال سمہینڈے ہن
بہہ لکھ لکھ پیار کرینڈے ہن رُخسار تے بوسے ڈینڈے ہن
اُج گرم زمین تے امت تیکوں ڈتائے جیویں سمہا میکوں نہیں بھلناں

میکوں یاد ہے تہاڈے بچپن وچ ہک کرتے دا گل سوڑا ہا
 رہی تروڑ کے تڑیاں گل چمدی تہاڈی پاک اماں ہم یاد کھڑا
 اج اوں گل پاک تے امت شقی جو ہے ظلم کیتا میکوں نہیں بھلناں

تہاڈے عید دے کپڑے جنت وچوں رضوان سدا گھن آندا ہا
 تہاڈے پاک لباس دی زینت تے خود عرش علیٰ شرامندا ہا
 اج تہاکوں شقی جیویں باجھ کفن ہے چھوڑ ڈتا میکوں نہیں بھلناں

جعفرؑ ہے حسرت ہر دل دی گھر سینیں دے آباد ہونون
 نونہاں پتراں نال اتھاں بھین بھرا ول ابد تائیں نت شاد ہونون
 اوسینؑ وسے جیڑھی آہدی ہئی ڈکھ پاک بھرا میکوں نہیں بھلناں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

ٹرے محل جسم کو فے دو کیتی دائی اے فریادے
ہر گالھ توں تھی بے فکر ستائیں اُتے غازی منٹر دریا دے

تساں الحافظ دی ہکل اُتے ناہی مدد کیتی بھینیں دی
پیاں کو فے شام دو ویندیاں ہن توڑے ہنڑ تاں کر امدادے

تہاکوں شام غریباں معصومہ رہی ہے حسرت نال سڈیندی
توڑے آن تاں ڈہدوں توں خیمے خود ٹھردے بھین بھرا دے

غیور تاں اپنیاں بھینیں توں نہیں ایویں غافل تھیندے
آ دشمنان توں آزاد کرا ہنڑ محل عون دی ما دے

ذرا ڈیکھ توں جیویں محملاں وِچ ہن روندیاں سین دیاں دھیاں
جیرٹھا امت رویہ رکھیا ہوئے ناہن اے ایں ظلم دے ڈا دے

جعفرؑ انہاں تسیاں سینیں دا ہنڑ وارث جلدی آوے
انہاں ڈاڈیاں کوں ول وطن اُتے کرے سین دا چن آبادے

آمین یا رب العالمین
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

جے اَج وی کہیں بازار وچوں لنگھے آ کوئی سید زادی
آواز ہے سڑدی خطبیاں دی بازار اِچ عونِ دی ما دی

ہر ہک بازار اِچ ڈسدے ہن تظہیرِ قدیر دے محمل
ہک کوک سنڑیندی ہے درد بھری جتھاں ہووے بھیڑ زیادی

جڈاں کوئی غیور بازاراں وِچ ڈیکھے ٹردیاں کئی مستوراں
اوندے سامنے آن کے روندی ہے خود غیرت بنڑ فریادی

بازار تے سین دا جوڑ ناہی ، پر امت اے جوڑ بنڑایا
بازار وی روندن اَج توڑیں کر یاد اے گالھ جفا دی

تنگ گلیاں دے ہر موڑ اُتے ہے ہر مستور سوچیندی
بازار عبور کیوں کیتا ہا ملکہ شرم و حیا دی

جعفرؑ ہنڑ بارہواں آقاؑ خود اے سارے درد بھلاوے
ول وطن اُتے آباد ہووے عباس دی مرشد زادی

آمین یا رب العالمین
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ الشُّكْرُ لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

توں ملکہ ءِ توحید کوں انجہ نہ کھڑا دربار وِچ
ظلم و ستم دا اے جیہاں نہ مینہ وسا دربار وِچ

بنت نبیؐ دی ہے زباں لہجہ ہے بابے پاک دا
مصرف ہے خطبات وِچ ذاتِ خدا دربار وِچ

خود پردہ توحید دے مالک اتھاں ہن آئے کھڑے
ہر سرتے ہے توحید دی عظمت ردا دربار وِچ

دربار اے پہلا تاں نہیں، اے ظلم کوئی پہلا تاں نہیں
امڑی دی اے آئین کرن سنت ادا دربار وِچ

فرعونیت دے قصر دی بنیاد تھرانوں لگی
 بی بی جاں رب دے رنگ وِچ خطبہ ڈُتا دربار وِچ

جعفرؑ وسے اوسین ہنڑ پتراں بھرانواں نال ول
 سجادؑ جیکوں ڈیکھ کے رت رو ڈُتا دربار وِچ

آمین یا رب العالمین
 الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَشُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

اَج بھین اصغر دی روندی ہے سر خاک روا زندان دے وِچ
ہے آہدی ویر کوں کھواریں میکوں ملن تاں آ زندان دے وِچ

بیٹھی روندی ہے وانگوں بابے دے انداز یکے مظلوم دے ہن
کر خاک جمع علیٰ اصغر دی اَج قبر بنڑا زندان دے وِچ

سجاد کوں آہدی ہے امت کنوں میکوں پینگھا ویر دا ہنٹر گھن ڈیو
میں بھساں اپنے ویرن دے پینگھے کوں سجا زندان دے وِچ

جیرھے چار ڈھاڑے جیساں میں اے ویر دا پینگھا لائی راہساں
بہہ ڈیساں لوری ویرن دا خود پینگھا جھلا زندان دے وِچ

بھائیاں دیاں چیزاں بھینیں کوں بہوں ویر پیاریاں لگدیاں ہن
میں ویر دے پینگھے کوں جیساں نت اکھیاں تے لا زندان دے وِج

جعفرؑ اے سینؑ ہنڑ وں پووے جیڑھی درتے کھڑ کے رو آکھے
ہے جیون اوکھا اُجڑی دا میڈا سوہنڑاں بھرا زندان دے وِج

آمین یا رب العالمین
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفُ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

کمن دھی کوں سر پیو دا ایویں عابد لعل ڈیویندا نہیں
صدمہ اے تاں دھیاں توں برداش کڈاہیں تھیندا نہیں

ڈیکھ توں کیویں سر بابے دا ہے جھولی وچ پائی بیٹھی
دھی دے دل توں اے جیہاں صدمہ کہیں صورت سنہلیندا نہیں

پا کے سر جھولی وچ جیویں کمن نیر ویندی ہے
ایں رنگ وچ تاں چند لمحے وی عابد لعل جویندا نہیں

واپس گھن سر بابے دا ڈے آپ تسلیاں کمن کوں
ساکنوں تاں اے حال دُکھی دا میڈا لعل دُکھیندا نہیں

منہ تے منہ رکھ کے معصومہ درد دے وین کریندی ہے
 بابا بنڑ کے بھین کوں چا کوئی ساکنوں وین سنڑیندا نہیں

جعفرؑ چر جگ وارث جیوے غم گھر پاک دا ختم کرے
 ہنڑتاں مصائب ایں گھر پاک دا حسنؑ دا لعل! ڈکھیندا نہیں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

دھی معصوم نے اصغر ویر دا ہک پل درد بھلایا نہیں
کیڑھا ڈینہ ہا جنیں ڈینہ اُجڑی نام اصغر دا چایا نہیں

روز سما کے جھولی دے وچ اینکوں پیار کریندی ہم
روندی ہئی جاں ویر کیتے تاں ڈھیر دلا سے ڈیندی ہم
حال سنا کے اصغر دا میکوں انجہ کہیں سین روایا نہیں

اصغر مان ہا جھولی دا اے امت مان ودھا چھوڑیائے
ترائے ڈینہ دے پیاسے کوں ظالماں درد دا جام پلا چھوڑیائے
اتنا خون وہایائے جگ ، میں جتنا کھیر پلایا نہیں

لعل میڈا قربان تھیائے تاں آسرا میکوں دھی دا ہا
 دُکھ سکھ دے وِچ نال مسلسل ساتھ ایں ہک اُجڑی دا ہا
 کسن دھی دا پیار وی جگ تے اُجڑی کوں راس آیا نہیں

اصغر وانگوں وِچ زندان دے ہاں ایں دھی کوں چائی بیٹھی
 پینگھا جوڑ کے جھولی دا ہمی کسن آپ سمہائی بیٹھی
 دُکھ کے حال چن اصغر دا ہنڑ میں اینکوں دفنایا نہیں

جعفر دا وارث ہنڑ آوے زنجی دل کوں دھیر ملے
 پاک امڑی کوں لعل ملے تے معصومہ کوں ویر ملے
 سمجھ نہیں آندی خوشیاں کوں کیوں آقا پسند فرمایا نہیں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

ہنٹر ڈیوے کیڑھا شام اِچ سجاد کوں دلا سے
ٹر گئی ہے بھین جنیں توں زندان بھی اُداسے

رَت روندے ویر دا ہئی اے بھین کل سہارا
ڈس دی ہے بھین روندی ہے ڈہدا جیڑھے پاسے

پھوپھیاں کوں ہئی ڈسیندا سب کچھ ہے بھین میڈی
میڈے کیتے ڈکھاں وِچ اے اکبر و عبّاسے

آیاں قبر بنڑا کے زندان خالی ڈسدائے
پہلے تاں ایں جگہ تے وانگوں گھر دے وسدے ہاسے

کر گئی ہے بھین کلہا ڈکھ ودھ گیا ہے میڈا
 ہک بے توں پہلے اساں پل وی نکھڑوے ناسے

جعفرؑ ایں بھین رلے وسے جگ تے پاک ویرن
 جیڑھا ہا رو کے آہدا تہاکوں شام آئی نہ راسے

آمین یا رب العالمین
 الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفُ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

کوئی اصغرؑ کوں اطلاع ڈیوے ہوی بھین سڈیندی ٹر گئی
ڈینہ رات ڈکھی تیڈے درداں وِچ ہے نیر وہیندی ٹر گئی

دروازے تے وَنچ کھڑدی ہئی تیڈے ملن دیاں رکھ اُمیداں
ہے وِچ زندان دے بھین تیڈی اَج تانگھ تنگھیندی ٹر گئی

سجّاد دے کولھوں خود وَنچ کے تہاڈے حال ہئی ڈیندی سارے
تیڈی بھین ہے اصغرؑ درداں دے ساکوں حال سسرّیندی ٹر گئی

تہاڈی لوری اپنی امڑی توں ہئی سسرّدی نت معصومہ
اوں لوری تے ڈینہ رات ڈکھی ماتم ہے کریندی ٹر گئی

توڑے آخری وقت تاں بھین دا سر پا جھولی وِچ چن اصغر
تہا کوں مل کے کجھ دُکھ گھٹ ویسن ہے درد نبھیدی ٹر گئی

جعفر ہنڑ او معصوم و سہ ول کمسن ویر دے رلے
جیرٹھی ویر دے غم وِچ زندگی بھر سر خاک رَویندی ٹر گئی

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

معصومہ دھی دا تہاکوں ڈیواں کیویں حال غازی
ڈینہ رات ہا ڈکھی کوں تہاڈا خیال غازی

زندہ دے وچالے تہاڈا پیار یاد کر کے
روندی ہئی کھڑ کے در تے بڑے درد نال غازی

جئیں ڈینہ دی پانی کیتے تہاکوں مشک پوائی ہئی
معصومہ پانی دا نہیں کیتا ول سوال غازی

وقت آخری ہئی آہدی چاچا میکوں سڈا ڈیو
تہاڈا نام چا کے روندی ہئی کھول وال غازی

میں اپنی دھی دا ایہو پیغام چا کے آئی ہاں
لہندا رہیں توں میڈی شام اِچ سنبھال غازی

جعفرؑ ہنڑ ایں دُکھی کوں چاچے دا پیار ملے
دُکھ سین دے بھلاوے لا ہاں دے نال غازی

آمین یا رب العالمین
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

توں عیوض اپنی کہیں بھی جفا دا کیا ڈیسیں
میڈیاں دُکھاں دی ہر ہک انتہا دا کیا ڈیسیں

پچھیں توں سین دے چن دے لہو دا مل پانویں
توں پہلے دس جو میڈے حر بھرا دا کیا ڈیسیں

اے دنیا عقبی تاں ہک تار دی نہیں قیمت
شقی توں سوچ دُکھی دی ردا دا کیا ڈیسیں

خدا دے سارے خزانے وی جیندا مل کوئی نہیں
دُسا عباس دی ازلی وفا دا کیا ڈیسیں

لہو شہیداں دا نہیں اے لہو ہے وحدت دا
توں مل جو پندائیں تاں دس توں خدا دا کیا ڈیسیں

ہے جعفرؑ آج وی خدا کوں اے آہدی دل دی تڑپ
اے گھر وسا کے توں ہر ابتلا دا کیا ڈیسیں

آمین یا رب العالمین
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفِ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

معظمہ سین دی چادر کوں ہے رب دی رضا چمدی
ہے آج تقدیس مریم دی آندی ہر نقش پا چمدی

کرن آئے ہن زیارت پاک بھائیاں دی اے کربل وچ
علی اکبر دی خوشبو ہے قدم پھوپھیاں دے آ چمدی

پئی آندی ہے مقتل وچ معظمہ سین باپردہ
سخی شبیر دی الفت ہے ودھ ودھ کے ردا چمدی

قدم مقتل دو پئے اٹھدن مگر نعلین نہیں قد میں
سخی غازی دی قدماں کوں ہے جھک جھک کے وفا چمدی

شہید ہر مرحبا آہدائے ، خدا صلوات پڑھدا ہے
 ہر ہک بی بی دیاں زلفاں کوں ہے امڑی دی دعا چمدی

دعا جعفر دی ہے آقا ڈکھا ہر سین دی دھی کوں
 تہاڈی پاک پیشانی کوں خود غازی دی ما چمدی

آمین یا رب العالمین
 الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

تساں حکم چا سنڑایائے میں ٹر پئی ہاں پیدل
تھاڈا ناں جو آ کے چایائے میں ٹر پئی ہاں پیدل

غازئی دا حکم ہے اے ، اتھاں ٹر کے آوے ہر کوئی
تھاڈے نوکراں ڈسایائے میں ٹر پئی ہاں پیدل

ہم ناز ویر میڈی عزت بہوں ودھیں
تساں مان چا مکایائے میں ٹر پئی ہاں پیدل

میکوں اے بھی لکھ خوشی ہے تھاڈے حکم پئے منیندن
میکوں اے خیال آئیائے میں ٹر پئی ہاں پیدل

ہن بخت میڈے ڈھل گئے یکدم لیج گئی ہاں
جابر جڈاں کھڑایائے میں ٹر پئی ہاں پیدل

جعفرؑ وسے او بی بی جیڑھی ویر کوں ہئی آہدی
تھاڈے درد جاں رُوایائے میں ٹر پئی ہاں پیدل

آمین یا رب العالمین
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

بابے دی مزار تے پاک عابد جڈاں آن کے خیمہ لایا
عباس دے وانگ قناتاں لا ہر سین کوں آن بلہایا

تاریخ ڈسیندی ہے ہک بی بی رہی دھپ تے بہہ کے روندی
نہ آئی خیمے وچ سین میڈی لکھ چارا عابد لایا

ہئی رو آہدی سرتاج تیکوں ہامی ڈٹھا گرم زمیں تے
کیا ہویا پتر نے آج کیتائے تہاڈی پاک مزار تے سایا

بھوں منتاں کیتیاں عون دی ما باہوے چھاں تے ما اصغر دی
توڑے پاک مزار دا سایہ ہا نہا سین پسند فرمایا

خیمے دے درتے آ بیٹھی سر خاک روا کے بی بی
 دیکھ حالت بیوہ امڑی دی غش کر گیا سین دا جایا

جعفر اے سین ولا باہوے ہنڑ پاک سہاگ دی چھاں تے
 ایں سین دا گھر آباد کرے کل ویڑھے دا سرمایا

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

احسان لا توں غازی ساکوں پچا وطن تے
بھینیں کوں آپ گھن جل سوہنڑاں بھرا وطن تے

جیڑھی شان نال ہاسے ٹرے رل کے پاک ویرن
اوہیں شان نال ساکوں خود گھن کے جا وطن تے

تھاڑے بغیر ویساں تاں پچھسی ساری دنیا
کیویں سنڑیاں غازی دُکھ شام دا وطن تے

کل عورتاں آ پچھسن تھاڑے ویر کن گئے ہن
ڈیساں جواب کیڑھا غازی ڈسا وطن تے

یا نال اپنے ساکوں تربت دی جاہ عطا کر
کرنا اساں ہے غازی ہنڑ وَنج کے کیا وطن تے

جعفرؑ دا پاک وارث ہر دل دی اے دعا ہے
ہر ہک نبیؑ دی دھی کوں آ کے وسا وطن تے

آمین یا رب العالمین
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

غازی کوں بھین آکھے توڑے کوفے شام گیاں
جوڑی ملی نہیں میکوں
ہر چوک ہر گلی وچ ہر جاہ گولیندی رہیاں

کوفے دیاں عورتاں توں پچھیاے میں کر کے منتاں
کہیں کوئی خبر ڈتی نہیں مایوس بہوں میں تھیاں
جوڑی ملی نہیں میکوں

وارث دی قبر نالوں لنگھیندیں میں پچھیاے رو کے
تساں خود خبر منگا ڈیو تہاڈی تاں امڑی جانی ہاں
جوڑی ملی نہیں میکوں

کونے توں شام توڑیں ہر شہر وِچ ہے ڈٹھا
اُمید ہر لہا کے تہاڈے کولھ آندی پئی ہاں
جوڑی ملی نہیں میکوں

احسان لا توں غاڑی چن گول ڈے توں میکوں
میں اپنے وس تاں لائے ہن سنڑین میں گاہیں بیاں
جوڑی ملی نہیں میکوں

جعفرؑ دا پاک وارث جوڑی ملاوے ما کوں
جیڑھی اُج وی رو ہے آہدی مایوس تھی کے آئیاں
جوڑی ملی نہیں میکوں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

میکوں ڈے ویرن لچپال میں اکبرؑ منگدی ہاں
 میں اکبرؑ منگدی ہاں
 تہاکوں سونپ کے جیڑھا گئی ہامی او اپنا سونہڑاں لعل

مانواں دی ضعیفی وچ ہوندے مس لہندے پتر سہارا ہن
 میڈی کوئی نہیں ٹیک ضعیفی دی تہوں ویرن آج ہر حال
 میں اکبرؑ منگدی ہاں

عابد کوں ہے لوڑھ سہارے دی ہر سین کوں آسرا مل ویسی
 کل گھر کوں ہے سخت ضرورت آج تہوں ویرن منتاں نال
 میں اکبرؑ منگدی ہاں

گھر سارا خالی نظر آسی میڈی زندگی اوکھی تھی ویسی
 ڈیکھ اکبر دل پرچسپاں میں ایہو کردی ہاں ویر سوال
 میں اکبر منگدی ہاں

ایندی بھین آ پچھسی حال ایندا ، سن حال ایندا ٹر ویسی
 بیمار دی زندگی دی خاطر میڈے درداں دا بھائیواں
 میں اکبر منگدی ہاں

جعفر اے سین ہے آج توڑیں رو آہدی بارہویں چن کوں
 ڈکھی متا دی تسکین کیتے ہنڑ تہاکنوں سوہنڑاں لعل
 میں اکبر منگدی ہاں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

میڈا سرتاج ہنڑ میں وطن تے کیوں جانواں بغیر اکبر دے
کیویں ونج کے وطن تے لوگاں کوں منہ ڈکھانواں بغیر اکبر دے

پتر ہوندن جے نال مانواں دے بخت مانواں دے پیر چمدے ہن
ڈیکھسن آ کے کل مدینے دیاں میکوں مانواں بغیر اکبر دے

ٹھیک ہے ما میکوں سڈیندا ناہی ول وی آخر اولعل ہا میڈا
کوئی نشانی سہاگ دی کوئے نہیں جو ڈکھانواں بغیر اکبر دے

میں توں بیمار بھین آ پچھسی حال سن کے بھرا دے بہوں روسی
میڈے کیتے ہے اوکھ اُجڑی دا دل ولانواں بغیر اکبر دے

میکوں چا ڈیو مجاوری اپنی میں تاں وطن دے رہی نہیں قابل
سوچ سنگدی نہیں میں وطن دا نام چانواں بغیر اکبر دے

جعفر او سین اپنے بچڑے کوں بنرا بڑیا ہویا آ خود ڈیکھے
رو کے آہدی ہئی کیویں اکبر دی ما سڈانواں بغیر اکبر دے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ الشُّكْرُ لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللّٰهُ فَرَجَةَ الشَّرِيفِ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

ہے ما اکبر دی بچڑے دی انجہ تربت کوں گل لائی بیٹھی
جیویں آج اپنے مس لہندے کوں آغوشِ اِچ ہے آپ سمہائی بیٹھی

ہے ول ول چمدی تربت کوں نہیں سک امری دی آج لہندی
تربت کوں سمجھ کے لعل دا رُخ رُخسار ہے آپ رلائی بیٹھی

تربت دی ریت دے وِچ بی بی آج انگلیں آپ پھریندی ہے
اے زلفاں ہن میڈے اکبر دیاں ہے ممتا کوں سمجھائی بیٹھی

خشک ہونٹ سمجھ کے اکبر دے سنگریزے چمدی ہے تربت دے
آج پتر سڈیندیں اچھکدی نہیں ہے ساری اچھک لہائی بیٹھی

رو آہدی ہے قبر کوں لعل میڈا ہکواریں ول میکوں سڈ اماں
سینیں کوں ڈسیندن ول اماں ہی اکبر توں سڈوائی بیٹھی

جعفرؑ ایں سین کوں لعل ملے کرے سگن اے خود مس لہندے دے
آکھے عون دی ما کوں آ ڈیکھو ہی بنرا لعل بنڑائی بیٹھی

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ الشُّكْرُ لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفُ

یا مولا کریمؐ

نوحہ پاک

دشت کربلا دس توں میڈا ماہ لقا کن گئے
میڈی دھی معصومہ دا سوہنٹراں دلربا کن گئے

میڈا کل سہاگ ہئی او مانگ دا سیندور ہئی او
ہئی سہاگ دی دولت میڈا لاڈلا کن گئے

گھن سنیپے آئی ہاں میں اوندی معصومہ دے
دس میڈی معصومہ دا لاڈلا بھرا کن گئے

پتر جیڑھے ہوندے ہن بیوگی تے چھاں ہوندن
میڈی بیوگی دی دس سوہنٹریں او ردا کن گئے

میں ودی گولیندی ہاں قبر وی نہیں ملدی
 ما دا جو دلاسه ہا ما توں تھی جدا کن گئے

جعفرؑ ہنٹر ایں بی بی کوں سوہنٹراں لعل مل پووے
 پچھدی ہئی جو بن بر توں میڈا آسرا کن گئے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

میڈا ویر ہنڑ وطن تے آل عبا نہیں ویندی
کوئی سین باجھ تہاڈے وطنیں ولا نہیں ویندی

منت ہاں میں کریندی تربت نہیں چھوڑیندی
بھر جائی کوئی بھی میڈی تہاڈے سوا نہیں ویندی

بیٹھی ہے روندی دھپ تے تہاڈے بغیر واپس
وطن تے نال ساڈے اصغر دی ما نہیں ویندی

اکبر دی امڑی رو ہے قاسم دی ما کول آہدی
اکبر بغیر وطنیں میڈی مانتا نہیں ویندی

بھینیں کوں آکھیاے میں تساں بھی جلو وطن تے
کوئی بھین بھائیاں باجھوں سوہنٹراں بھرا نہیں ویندی

جعفرؑ دا وارث آ کے ایں گھر دے غم مکا توں
ایں گھر توں باجھ تہاڈے آہ و بکا نہیں ویندی

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریمؐ

نوحہ پاک

میڈا ویر ڈے قبر دی جاہ میکوں نہیں کیوں جو رہیا میڈا پیکا گھر
کیڑھی آس تے جانواں وطن اُتے ہے کیا بچیا میڈا پیکا گھر

تھاڈی پاک مزار دے سائے تے نبھ ویسن چند ڈینہ زندگی دے
اتھوں وَنَج کے ویساں کیں در تے ہے کیڑھا ڈسا میڈا پیکا گھر

میں جیکر وطن تے ول جانواں وَنَج ڈیکھساں اپنے خالی گھر
نہ ویر ہوسن نہ لعل ہوسن ہوسی او گھر کیا میڈا پیکا گھر

اُتھاں وَنَج کے وی اسماں رونوناں ہے اوہو پاک مزار تے بہہ روسوں
میں وطن دے ڈا دی نہیں رہ گئی ہے انجہ لٹیا میڈا پیکا گھر

بدھویاں چا پگ عابد کوں ایہو فاتحہ ہر دا جھل بھسی
 شالا ایہو لعل نصیب ہووم نہیں ایندے سوا میڈا پیکا گھر

جعفرؑ دا وارث جاں آسی اوں ویلے وطن تے ول ویساں
 اوں لعل ہے کرنا خود آ کے آباد ولا میڈا پیکا گھر

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

گھر خالی ڈیکھ کے پاک عابد ودا رت دے نیر وھاوے
ہر بند دروازے دے عابد ودا رو رو طاق لھاوے

بند کمرہ ڈیکھ کے اکبر دا کر یاد بھرا کوں روندن
ہتھ پا کنڈے وِچ چپ کر کے کھڑا نام اکبر دا چاوے

بابے دے کمرے وِچ ڈٹھا جڈاں مسند پاک کوں خالی
ہر تیکے کوں نال حسرت دے بیٹھا رو رو کے گل لاوے

وَنج کمن ویر دے پینگھے وِچ حسرت دیاں جھاتیاں پیندائے
ڈے جھوٹا خالی پینگھے کوں بیٹھا لوری کوں دوہراوے

عبّاس دے کمرے وِچ آ کے سامان یکا رکھوایا
سجاد فضل دی امڑی توں کھڑا پھٹی ہوئی مشک لکاوے

جعفر کونین دا مالک ہنٹر گھنے بدلے کل درداں دے
سجاد کوں سارے گھر وسدے ول اکھیاں نال ڈکھاوے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

دستارِ یتیمی بدھ کے جاں آیا گھر وِچ وارثِ پگ دا
سجّاد دی حالت ایسی ہئی کوئی ڈیکھ وی ناہی سنگدا

تعظیم کوں اٹھیاں کل سینیں پر اکھیاں دے بن ترٹ گئے
آکھے عون دی ما ڈیکھو چن عابد ہے سگواں بابا لگدا

جیویں لاش عبّاس دی چائی ہووس ایویں کمر جھکائی ہے آندا
اِس رنگ وِچ آیا ہا خیمے وِچ میڈا ویر مسافر جگدا

لایا پھوپھیاں آن کے گلِ جسم رہیا ضبط کریندا عابد
رہے لب خاموش تے چپ کر کے رہیا خون اکھیاں توں وگدا

چمی آ پیشانی کل مانواں رہیا نظر جھکا کے رونا
یا قوتی رنگ ہا نظر آندا ہر اشک دے ڈھندے نگ دا

جعفرؑ دا وارث گھن بدلے خوش آج تائیں ڈس دن ظالم
کل ظالماں کوں برباد چا کر طوفان اٹھا کے اگ دا

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفُ

یا مولا کریمؑ

نوحہ پاک

آکھن اُم العباسِ ہمی کن گیا حسینؑ
بے آسرا میں تھئی ہاں ہامی آسرا حسینؑ

میکوں اپنے چار پتراں دا ارمان کوئی نہیں
ایہو ہے ڈکھ رویدا جو تھئی گئے جدا حسینؑ

منہ کر کے کربلا دو کریندے اے وین ہن
ہک وار آ کے ما کوں توڑے گل تاں لا حسینؑ

تربت تیڈی بنڑا کے اُتے پھل چڑھانواں میں
رحلت تیڈی سہیساں تیڈی بنڑ کے ما حسینؑ

دھیاں دے درد میڈی کمر ہے جھکا ڈتی
 میڈی زندگی ڈتی ہے تیڈے غم مکا حسینؑ

جعفرؑ انہاں دی قبر توں آج وی ہن آندے وین
 بھینیںؑ کول گھن وطن تے توں ہک وار آ حسینؑ

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفُ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

آکھے ما قاسم دی پاک حسنؑ میں سر وِچ خاک روا کے
تھاڈی پاک بہو گھن آئی ہاں
اٹھو ڈیکھو کیڑھے رنگ دے وِچ اتھاں حسرت نال سجا کے

تھاڈے لعل نے سہرے پائے ہن اونکوں سہرے راس نہیں آئے
تھاڈی تربت تے پھل سہریاں دے بنریؑ توں آپ چوا کے
تھاڈی پاک بہو گھن آئی ہاں

تھاڈی نونہہ دا ڈاج بنڑایا ہم او ڈاج رہیا نہیں آقاؑ
او ڈاج تاں پہنچ گئے عرش اُتے تھاڈا کربل پتر سما کے
تھاڈی پاک بہو گھن آئی ہاں

بارات گئی ہئی شام ایندی مجبور کیتا ہا امت
 آج تہاڈی مزار تے آئی ہاں بارات کوں نال رلا کے
 تہاڈی پاک بہو گھن آئی ہاں

پچڑے دا ولیمہ اُجڑی کوں ہا شام اِج ڈیوناں پیا
 تھی دیر تاں گئی ہے لیکن ہنڑ میں ہر ہک رسم نبھا کے
 تہاڈی پاک بہو گھن آئی ہاں

جعفر ہنڑ او ڈینہ جلد آوے تھیوے ہر ہک سگن خوشی دا
 آکھے ما بنرے دی وارث کوں ڈیکھو بنری آپ بنڑا کے
 تہاڈی پاک بہو گھن آئی ہاں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

میڈا غازی ویر کرا پردہ محراب وچوں وَنَج چسپاں
پگ خون آلودہ بابے دی
جیرھئی جھنڑ پئی ہے سر اطہر توں میں پڑھ صلوات اٹھیاں

پگ ہوندی ہے عزت بزرگاں نہ دھرتی تے رہ جاوے
جیرھئی ٹکڑے ٹکڑے تھی گئی ہے میں چم اکھیاں تے لیساں
پگ خون آلودہ بابے دی

سرتاج دی پگ دی اے حالت میڈی امڑی ڈیکھ نہ سنگسی
عباس دی امڑی توں وَنَج کے ہر صورت آپ لکسیاں
پگ خون آلودہ بابے دی

کل ویرِ حسنِ پگِ بابے دی ہے بدھنی وِچ خلقت دے
 ایندے کلڑے جوڑ کے دوبارہ میں بدھن دے لائق بنڑیاں
 پگِ خونِ آلودہ بابے دی

جڈاں واپس ویساں وطن تے امڑی دی مزار تے وَنچ کے
 بھینیں دے نال میں امڑی کوں رو رو کے آپ دُکھیاں
 پگِ خونِ آلودہ بابے دی

آسی جعفرؑ دا سائیں گھنن جڈاں بدلے کل اُجڑے گھر دے
 میں اوندے دُکھانوں دے کیتے کولہ اپنے سانجھ رکھیاں
 پگِ خونِ آلودہ بابے دی

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

کوئی آکھے میڈے بھائیاں کوں وَنَج در توں لوگ ہٹانوں
اَج پاک جنازہ بابے دا کل دھیاں آن سہانوں

اَج کھول کے زلفاں بابے دی اساں لاش تے وین ہن کرنے
دھیاں کیتے ناممکن ہے جو ایڈا درد پچانوں

کھڑے در اطہر تے ہن کوئی میڈے غیرت مند بھرا ہن
غازی چاہندائے جو وین ڈکھی دے ہرگز باہر نہ آنوں

چپ کر کے اساں بابے پاک دی کیویں لاش چا ٹوروں
آکھو بھائیاں کوں آ لاش اُتے ہنٹر بھینیں کوں گل لانوں

ہنڑ کوئی نہ کھڑے دروازے تے ہے لاش سہانوی دھیاں
ممکن ہے جو گھر توں باہر وین دُکھی دے جانوں

جعفرؑ گھر سین دیاں دھیاں دا وسے بابے پاک دے سائے
کونین دیاں خوشیاں ایں گھر کوں آ پھلاں وانگ سجانوں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

ہئی محسنِ سینِ دی جھولی وِچ جڈاں امت نے ظلم وسایا ہا
دروازہ آندا ڈیکھ ڈکھی چن ہاں دے نال چا لایا ہا

جڈاں ٹھردے ہوئے دروازے دے وَنچ نال کھڑی ہئی سینِ میڈی
ملعون ازل دروازے کوں خود سینِ تے آپ گرایا ہا

رہی سینِ بچپندی کمسن کوں پر طاق دی ضرب شدید آہی
اوں زخمی کر کے پہلو کوں وَنچ محسنِ کوں زخمایا ہا

جھڑیا محسنِ سینِ دا دھرتی تے ہئی پاک دہن توں رت جاری
اصغر دے وانگوں سینِ میڈی کمسن معصوم کوں چایا ہا

چا کمسن لعل کوں سینِ میڈی ڈیکھ حالت لعل دی غش کر گئی
چایا ویر کوں بھینیں امری کوں بہوں مشکل نال اٹھایا ہا

جعفرؑ ایں سینِ دے محسنِ دا مل پاوے آ کے سینِ دا چن
پچھے ظالماں توں میڈی ڈاڈی دا کیوں پہلو پاک ڈکھایا ہا

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

آکھے فذک دی مالک سین میڈا تساں رات کوں میت چواہے
امت ملعون دیاں اکھیاں توں میڈی مخفی قبر بنڑاہے

میڈا پاسہ ڈاڈھا زخمی ہے ڈیو جسد غسل ڈکھی کوں
نہ چسی ہتھ میڈا پاسے توں دائی کوں چا سمجھاہے

میں نہیں چاہندی میڈیاں دھیاں دا آوے باہر قدم ایں گھر توں
تابوت دے نال انہاں ڈکھیاں کوں نہ آنون مول ڈیواہے

ہئی عادی میڈیاں لوریاں دا جیکوں امت شہید ہے کیتا
شبیر دے اصغر وانگ اینکوں میڈے نال چا دفن کراہے

ایکوں زخمی کیتائے امت نے کیوں خاک اُتے اے سمہسی
میڈے محسن لعل کوں خود میڈے سینے تے چا آپ سمہا ہے

جعفرؑ دا وارث جلد آوے گھنے بدلے میڈے چن دے
اوندے آنون کوں نہ دیر تھیوے ہر وقت دعا فرما ہے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

آہدائے زمانہ بی بی بھائیواں ہے بھرا دی
لیکن ڈکھاں دی منزل ہے سین دی زیادہ

ڈاہویں دے ڈینہ تائیں تاں کل درد ہن برابر
شام غریباں سر تے درداں دی پا کے چادر
ورین توں ودھ گئی ہے عصمت دی شہزادی

ہک پاسے ویر دا ہے پتراں دیاں لاشاں چانون
اول توں ہے ودھ انہاں دا خیمے توں باہر آنون
قربانی ہر توں ودھ ہے تطہیر دی ردا دی

سوکھائے شہید ہونون سجدیں چا سر کٹانون
 اوکھائے نبی دی دھی دا بازار شام جانون
 ناہی نبی دی جائی اتنے ڈکھاں دے ڈا دی

نوک سناں تے قرآن پڑھنا ہے ڈاڈھا سوکھا
 باپردہ شامیاں وچ خطبے ہے ڈیون اوکھا
 کم اوکھے جھولی پائے ہن ملکہ شرم حیا دی

جعفر اے شاہزادی وارث ہے پاک گھر دی
 ایں سین کوں دعا ہے ہر سین آپ کردی
 وس پووے ہنڑ تاں جگ تے اے محسنہ خدا دی

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

غیور مزاج عابد غیرت دا خدا عابد
شبیّر دا چن عابد اکبر دا بھرا عابد

ازلاں دی نفاست ہئی جیندے آ کے قدم چمدی
ہئی جوش و جلالت وچ عباس نما عابد

کونین دے خالق دے صبراں دا نمونہ ہا
ہا شام دے سفران وچ خاموش رہیا عابد

ہر ظلم دی گردن وی جیندے صبر جھکا چھوڑی
چپ نال کیتا غم دا ہنگامہ بپا عابد

کل زندگی مصائب دے جیڑھا جام رہیا پیدا
دنیا توں وی ٹردیں ہوئیں پیتا جام بقا عابد

جعفرؑ ایندے درداں دا ہنٹر دنیا تے مل پووے
وسے بھینیں بھرانواں وِچ دنیا تے ولا عابد

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

غازی دے وانگ جیندا غیرت توں پر جگر ہا
اونکوں سجاد آہدن درداں دا تاجور ہا

جین ہُردے خیمیاں وچ بابے دی پگ بدھی ہئی
اے رسم ہئی نبھائی گئی توڑے وقت مختصر ہا

بابے دے پرے جیڑھا سفریں جھلیندا رہیا
معراج تے نظر دا بابے دا پاک سر ہا

جیندے کیتے صفِ ماتم بازاراں وچ وچھائی گئی
ایں رنگ دے پرے جھلنے سجاد دا صبر ہا

دربارِ وِج رہیا جو کھڑ فاتحہ جھلیندا
اوں موقعے ، نال اوندے کل دھیاں بھریا گھر ہا

جعفرؑ دا پاک وارث اونکوں وسا جہاں تے
غیرت دے خون کولھوں ہر آنسو جیندا تر ہا

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيف

یا مولا کریم

نوحہ پاک

کیویں کیتن غیرت عابد دی اے سفر گوارا چپ کر کے
غیور دُٹھا کیوں رب جانڑے درداں دا نظارا چپ کر کے

اکبرِ عباس دے قاتل ہن چوگرد نظر دے محملاں دے
غیور سید نال انہاں دے کیویں کیتائے گزارا چپ کر کے

برداشت دے قابل ناہن جو گستاخیاں ہن بازار دے وِچ
رب جانڑے کیویں عابد ہا دُٹھا شہر اے سارا چپ کر کے

شبیرِ دی پگ دے وارث دے رہی حمد خدا دی ہونٹاں تے
اے جگر سراہ ہا عابد دا کیتا دُکھ تے سہارا چپ کر کے

جو کوفے شام دے شہراں وِچ ظلم امت لعین وسائے ہن
 بیماری وِچ انہاں ظلماں دا چایا بار اے بارا چپ کر کے

جعفرؑ ہنڑ تاں اوں عابد کوں کل لٹیاں خوشیاں مل جانوں
 جنیں درد بھری کل زندگی دا ڈٹھا غم دا کنارہ چپ کر کے

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفُ

یا مولا کریمؐ

نوحہ پاک

لگے خبر جیڑھیاں دھیاں کوں گیا قید اِچ ٹر بابائے
کیا حال ہوسی اُنہاں دھیاں دا
کوئی آن ڈسے پردیس دے وِچ ہن ظالماں ظلم وسائے

ساڈے ستویں امّ دیاں وطن اُتے ہن پاک ستارہاں دھیاں
جڈاں سنڑیا ہوسی بابے کوں ڈتی امت زہر پلائے
کیا حال ہوسی اُنہاں دھیاں دا

ہوسی پچھیا ہک ہک ویر کنوں انہاں رو کے ڈسایا ہوسی
نہیں بعد شہادت دے کہیں بھی اوندے زیور آن لہائے
کیا حال ہوسی اُنہاں دھیاں دا

رو آہدیاں ہوسن بابے دی ساکوں لاش تے کوئی گھن جاوے
 ہوئی ڈسیا بھائیاں پل تے ہن مظلوم نے دیرے لائے
 کیا حال ہوئی انہاں دھیاں دا

ہوئی پچھیا کہیں ساڈے بابے دا تابوت سہایا ہوئی
 جڈاں سنڑیا ہوئی لاش اطہر مزدور آہن چا آئے
 کیا حال ہوئی انہاں دھیاں دا

جعفر ہنڑ انہاں دھیاں کوں ملے ول بابے دا سایہ
 جنہاں سنڑیا ہوئی غربت وچ ہن امت چا مانڑ مکائے
 کیا حال ہوئی انہاں دھیاں دا

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولا کریم

نوحہ پاک

تھاڈی ایں شہادت دا کیویں درد پچھیاں میں
تھی بیوہ گئے ہو کیویں امری کوں ڈسیاں میں

دستار یتیمی دی تیاں آپ بدھائی ہے
کیویں پگ اے یتیمی دی بھینیں کوں ڈکھیاں میں

میں توں پاک پھوپھی پچھسن میڈا ویر نقی ٹر گئے
کیویں حال اے شہادت دا اُجڑی کوں سنڑیاں میں

اے جگر دے جو ٹکڑے وِچ طشت دے پائی بیٹھاں
حیران ہاں دھیاں توں کیویں ہنڑ اے لکھیاں میں

تہاڈے خون دین دے ہن پوشاک تے جو دھبے
سجاد وانگوں اینکوں محفوظ رکھیاں میں

دُکھ تہاڈی شہادت دا ہرگز نہ بھلا سنگساں
وارث آوے جعفر دا ، ہر آن سڈیاں میں

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الزَّمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفَ

یا مولاکریمؑ

نوحہ پاک

تابوت اُج ڈاھویں آقا دا گھر پاک دو بچڑے چائی آندن
کھڑیاں درتے سینیںؑ روندیاں ہن جیڑھی بچڑے شکل بنڑائی آندن

آندے ہولے ہولے ٹردے ہن اکھیاں توں آنسو جاری ہن
ہے منظر سارا کوفے دا جیویں بچڑے مونڈھے لائی آندن

جیڑھا جام بقا ہے امت ڈتا اجاں دہن کنوں رت جاری ہے
کچھ کفن وی ہے تھی سرخ گیا اے سرخ نشان لکائی آندن

آکھن عسکرئی چن دی پاک امری اٹھو استقبال کوں کل سینیںؑ
میڈے سوہنڑیں بچڑے بابے دا رل کے تابوت سہائی آندن

ڈھلے جسم سایہ بابے دا تھی پتر بہوں بے آس ویندن
ذرا ڈیکھو سین دیاں پتراں کوں کیویں سر وچ خاک روائی آندن

جعفرؑ وس پونون پاک نقتیؑ ، اجداد دے نال ، اولاد رلے
ساڈے بدلے گھنسی حسنؑ دا چن ، ایہا دل وچ آس آسانی آندن

آمین یا رب العالمین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ شُكْرًا لِصَاحِبِ الْإِمَانِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَةَ الشَّرِيفِ